EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 7.3.2012
COM(2012) 73 final

2012/0029 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2012) 22 final}
{SWD(2012) 23 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Centrální depozitáře cenných papírů (dále jen „centrální depozitáře“) jsou ze systémového hlediska významnými institucemi pro finanční trhy. Po každém obchodu s cennými papíry na burze cenných papírů nebo mimo ni následují procesy, které vedou k vypořádání obchodu, tj. dodání cenných papírů proti zaplacení. Centrální depozitáře jsou hlavní instituce, které vypořádání umožňují, protože provozují systémy vypořádání obchodů s cennými papíry (dále jen „vypořádací systémy“). Zajišťují rovněž prvotní zápis a centrální vedení účtů cenných papírů, na nichž se eviduje, kolik cenných papírů bylo vydáno a kým a každá změna v jejich držení.

Centrální depozitáře také hrají zásadní úlohu na trhu s finančním kolaterálem, zejména pro účely měnové politiky. Například téměř veškerý finanční kolaterál způsobilý pro měnově-politické operace centrálních bank v EU, zvláště v eurozóně, prochází vypořádacími systémy provozovanými centrálními depozitáři.

V roce 2010 byly přes vypořádací systémy v EU vypořádány obchody v hodnotě přibližně 920 bilionů EUR a ke konci roku 2010 tyto systémy evidovaly cenné papíry v hodnotě téměř 39 bilionů EUR. V EU existuje více než 30 centrálních depozitářů, obvykle v každé zemi jeden, a dva „mezinárodní“ depozitáře (Clearstream Banking Luxembourg a Euroclear Bank), které jsou podkategorií centrálních depozitářů a specializují se na emise mezinárodních dluhopisů obecně známých jako „eurobondy“.

Zatímco v rámci hranic jednotlivých států fungují centrální depozitáře obecně bezpečně a účinně, přes hranice se propojují a komunikují méně bezpečně, což pro investory znamená vyšší rizika a náklady při přeshraničních investicích. Například počet selhání vypořádání je u přeshraničních transakcí vyšší než u domácích a náklady na přeshraniční vypořádání jsou až čtyřikrát vyšší než náklady na vypořádání domácí.

Tyto bezpečnostní problémy jsou důsledkem několika faktorů, mezi něž patří:

- Délka vypořádacího cyklu. Doba mezi uzavřením obchodu a vypořádáním není v EU sladěna, což vede k obtížím při přeshraničním vypořádání;

- Malá, ale nikoli bezvýznamná část cenných papírů se stále vyskytuje v listinné podobě. Ty jsou vypořádávány v mnohem delších vypořádacích cyklech, což zvyšuje riziko pro investory;

- Selhání vypořádání – což jsou situace, kdy nedojde k vypořádání obchodu k určenému dni vypořádání – není předmětem odrazujících sankcí na všech trzích, a pokud opatření k zajištění disciplíny existují, značně se mezi jednotlivými trhy liší;

- Směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (směrnice o neodvolatelnosti zúčtování)[1] sice

[1] Úř. věst. L 60, 11.6.1998, s. 45.

omezuje narušení vypořádacího systému způsobené insolvenčním řízením proti účastníkovi systému, avšak neřeší jiná rizika tohoto systému ani odolnost centrálního depozitáře, který systém provozuje. Některé centrální depozitáře jsou vystaveny dodatečnému úvěrovému riziku a riziku likvidity vyplývajícím z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání;

- Dohody o propojení mezi centrálními depozitáři jsou považovány za první krok ke konsolidaci evropských vypořádacích trhů, avšak zároveň vyvolávají obavy ohledně bezpečnosti vzhledem k absenci zvláštních obezřetnostních pravidel pro tato propojení. Kromě toho skutečnost, že zvyšují vzájemnou propojenost depozitářů, je dalším důvodem k zavedení společného obezřetnostního rámce.

Zdrojem vážných obav je také neexistence účinného jednotného vnitřního trhu pro vypořádání. Nadále existují významné překážky bránící rozvoji evropského poobchodního trhu, jako je omezený přístup emitentů cenných papírů k centrálním depozitářům, rozdílné vnitrostátní režimy udělování povolení a rozdílná pravidla pro centrální depozitáře v rámci EU a omezená konkurence mezi centrálními depozitáři jednotlivých států. Tyto překážky vedou k velké roztříštěnosti trhu. V důsledku toho přeshraniční vypořádání obchodů závisí na zbytečně složitých řetězcích držitelů cenných papírů, často zahrnujících několik centrálních depozitářů a několik dalších zprostředkovatelů. To má negativní dopad na efektivnost, ale také na rizika spojená s přeshraničními obchody.

Tyto problémy jsou důležité vzhledem k tomu, že přeshraniční transakce v Evropě, od obvyklého nákupu/prodeje cenných papírů až po převody finančního kolaterálu, neustále narůstají a centrální depozitáře jsou stále více propojeny. Tento vývoj se pravděpodobně urychlí se zavedením systému TARGET2 Securities (T2S), což je projekt, který zahájil Eurosystém s cílem vytvořit společnou evropskou platformu pro vypořádání obchodů s cennými papíry bez ohledu na hranice a který má být spuštěn v roce 2015.

Tento návrh nařízení zmíněné problémy řeší. Zavádí povinnost zachytit veškeré převoditelné cenné papíry v zaknihované podobě a před jejich obchodováním v regulovaných systémech je zaevidovat u centrálního depozitáře. Harmonizuje vypořádací lhůty a režimy pro zajištění disciplíny při vypořádání v celé EU. Zavádí společný soubor pravidel pro řešení rizik souvisejících s fungováním a službami centrálních depozitářů, vycházející z mezinárodních norem. Jelikož se na centrální depozitáře budou vztahovat hmotněprávní pravidla stejná v celé EU, budou moci využít jednotných požadavků pro udělování povolení a celounijního „pasu“, což pomůže odstranit stávající překážky přístupu.

Navrhované nařízení proto zvýší bezpečnost systému a otevře trh pro služby centrálních depozitářů, a tak povede ke zlepšení efektivnosti vypořádání obchodů s cennými papíry. Navrhované nařízení doplní předpisový rámec pro infrastrukturu trhu s cennými papíry vedle směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů (MiFID)[2] pro obchodní systémy a návrhu nařízení o derivátových transakcích (EMIR) pro ústřední protistrany.

Tato iniciativa získala širokou politickou podporu. Rada ECOFIN dne 2. prosince 2008 zdůraznila potřebu posílit bezpečnost a stabilitu vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři a shodla se na tom, že k vyřešení právních překážek týkajících se

[2] Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

operací po uzavření obchodu, včetně překážek pro přístup k centrálním depozitářům, je zapotřebí legislativa EU. Potřeba vhodných standardů pro centrální depozitáře je také uznávána na mezinárodní úrovni. Již v roce 2001 světové regulační orgány pro bankovnictví a cenné papíry (CPSS-IOSCO) přijaly soubor doporučení pro vypořádací systémy. Ty byly zpracovány do nezávazných pokynů evropskými regulačními orgány (ESCB-CESR) v roce 2009. V říjnu 2010 Rada pro finanční stabilitu zopakovala výzvu k aktualizaci standardů za účelem posílení klíčové tržní infrastruktury a požádala o revizi a zlepšení stávajících standardů.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tato iniciativa je výsledkem rozsáhlého a nepřetržitého dialogu a konzultací se všemi hlavními zúčastněnými stranami, včetně regulátorů cenných papírů a bankovních služeb, ECB a všech typů účastníků trhu. Bere v úvahu názory vyjádřené v rámci veřejné konzultace, která proběhla od 13. ledna do 1. března 2011, a informace získané prostřednictvím jednání celé řady skupin zúčastněných stran od léta roku 2010.

Kromě toho byla zadána externí studie nákladů a cen v poobchodním odvětví společnosti OXERA Consulting. OXERA předložila první zprávu v roce 2009 a druhou v roce 2011. Tyto zprávy poskytují užitečné údaje o rozdílech v nákladech mezi přeshraničními a domácími poobchodními operacemi v Evropě.

V souladu se svou politikou „zlepšování právní úpravy“ provedla Komise posouzení dopadů alternativ politiky. Varianty politiky byly posouzeny podle hlavních cílů, kterými je zvýšení bezpečnosti, efektivnosti a rovných podmínek pro služby centrálních depozitářů v Evropě. Posouzení bylo provedeno s ohledem na reálnost dosažení výše uvedených cílů a nákladovou efektivnost provádění různých variant politiky.

Návrh zprávy o posouzení dopadů byl předložen dne 16. března 2011 výboru pro posouzení dopadů, jeho nová verze dne 8. srpna 2011. Návrh zprávy byl po připomínkách výboru pro posouzení dopadů podstatně vylepšen, kdy byl posílen soubor podkladů ke zjištěným problémům a k analýze různých variant politiky, zejména pokud jde o bankovní služby doplňkové k vypořádání, a zahrnut odhad celkových přínosů a dopadů různých variant politiky na různé skupiny zúčastněných stran a jasnější a pevnější rámec pro monitorování a hodnocení.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie jako nejvhodnějšího právního základu v této oblasti. Návrh je zaměřen především na řešení nedostatečné bezpečnosti a efektivnosti vypořádání obchodů s cennými papíry a z toho pramenících překážek fungování vnitřního trhu zapříčiněných rozdílnými vnitrostátními pravidly pro vypořádání a činnost centrálních depozitářů, které provozují vypořádací systémy, a to tím, že zavádí soubor společných pravidel týkajících se některých hledisek vypořádacího cyklu a disciplíny a soubor společných obezřetnostních standardů zaměřených na odolnost centrálních depozitářů a přístup k nim. Nebudou-li existovat společná pravidla a požadavky, budou mít pravděpodobně odlišná opatření na úrovni jednotlivých států přímý negativní dopad na bezpečnost, efektivnost a konkurenci na trzích vypořádání obchodů s cennými papíry v Unii.

Nařízení se považuje za nejvhodnější nástroj pro zajištění toho, aby se na všechny účastníky trhu vztahovaly jednotné a přímo použitelné povinnosti týkající se vypořádacího cyklu a disciplíny a aby se na centrální depozitáře v Unii vztahovaly jednotné a přímo použitelné obezřetnostní standardy, které by měly posílit jejich odolnost a ústřední úlohu v udržování knihovacích systémů a v procesu vypořádání.

Jelikož hlavním účelem tohoto nařízení je zavést určitý počet právních povinností uložených přímo hospodářským subjektům a spočívajících mimo jiné v zaknihování prakticky všech převoditelných cenných papírů v centrálním depozitáři a v přísnějších časových lhůtách pro vypořádání a protože centrální depozitáře odpovídají za provoz vypořádacích systémů a provádění opatření k zajištění včasného vypořádání v rámci Unie, je nezbytné, aby všechny centrální depozitáře trvale splňovaly jednotné a přísné obezřetnostní požadavky stanovené v návrhu. Proto je nutné do tohoto návrhu zahrnout vzhledem k právním povinnostem uloženým hospodářským subjektům soubor jednotných a přímo použitelných pravidel pro povolování centrálních depozitářů a trvalý dohled nad nimi.

3.2. Zásada subsidiarity a proporcionality

Podle zásady subsidiarity uvedené v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by měla být opatření na úrovni Unie učiněna pouze tehdy, pokud plánovaných cílů nelze uspokojivě dosáhnout pouze na úrovni členských států, a proto, z důvodu rozsahu nebo účinků navrhovaného opatření, jich může být lépe dosaženo na úrovni EU.

Základním cílem tohoto návrhu je vyšší bezpečnost a efektivnost evropského trhu s cennými papíry v rámci Unie, což vyžaduje koordinované opatření na úrovni EU. Opatření na úrovni Unie je dále odůvodněno systémovou povahou centrálních depozitářů a jejich rostoucí propojeností, zejména po zavedení systému T2S.

Pokud jde o povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi, je cílem navrhovaného nařízení vytvořit rovnováhu mezi pravomocemi vnitrostátních orgánů a zájmy ostatních příslušných orgánů. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) bude hrát klíčovou úlohu při řešení sporů, usnadnění spolupráce mezi vnitrostátními orgány a přípravě technických norem v rámci důkladných konzultací s členy Evropského systému centrálních bank (ESCB).

Některé otázky již řeší stávající právní předpisy Unie. Například vypořádací systémy jsou již definovány ve směrnici 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry[3] a směrnice 2004/39/ES (MiFID) stanoví určitá pravidla přístupu účastníků trhu k vypořádacímu systému podle své volby. Navrhované nařízení je s těmito dokumenty Unie v souladu.

Návrh rovněž bere plně v úvahu zásadu proporcionality požadovanou v čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii, tj. že opatření Unie by mělo být přiměřené k dosažení stanoveného cíle a nepřekračovat rámec toho, co je nezbytné. Navrhované nařízení je v souladu s touto zásadou a nastoluje správnou rovnováhu mezi veřejným zájmem, o nějž jde, a nákladovou efektivností navrhovaných opatření. Návrh plně zohlednil potřebu vyvážit bezpečnost, efektivnost trhů a náklady pro zúčastněné strany.

---

[3] Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

3.3. Podrobné vysvětlení návrhu

Navrhované nařízení má dvě hlavní části: opatření určená pro všechny hospodářské subjekty v souvislosti s vypořádáním obchodů s cennými papíry (hlava II) a opatření určená konkrétně pro centrální depozitáře (hlavy III, IV a V). Zbývající hlavy týkající se oblasti působnosti a definic (hlava I) a přechodných a závěrečných ustanovení (hlava VI) se vztahují na obě části návrhu.

3.3.1. Působnost návrhu (hlava I)

Navrhované nařízení se vztahuje na všechny centrální depozitáře, ale vyjímá z požadavků na povolení a dohled členy Evropského systému centrálních bank a jiné vnitrostátní nebo veřejné subjekty plnící podobné služby, jako jsou vnitrostátní subjekty členských států pověřené správou veřejného dluhu nebo do ní zasahující, které by jinak bylo možné považovat za centrální depozitáře. Tyto instituce nicméně nadále podléhají celému souboru požadavků na centrální depozitáře. Jsou vyňaty z působnosti hlavy IV, která ukládá oddělení bankovních služeb doplňkových k vypořádání od jiných služeb centrálních depozitářů, protože tyto instituce již ze své povahy takové doplňkové služby poskytují.

Pokud jde o finanční nástroje, návrh se ve vztahu k požadavkům na centrální depozitáře týká všech finančních nástrojů, ale pro účely hlavy II o vypořádání obchodů s cennými papíry se vztahuje především na převoditelné cenné papíry vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2004/39/ES (MiFID) (v podstatě akcie a dluhopisy).

3.3.2. Vypořádání obchodů s cennými papíry (hlava II)

Základní cíl navrhovaného nařízení spočívá ve zvýšení bezpečnosti vypořádání. Hlava II zahrnuje tři soubory opatření k dosažení tohoto cíle. Zaprvé ukládá tzv. dematerializaci/imobilizaci cenných papírů, což znamená vydávání cenných papírů v zaknihované podobě. Cílem tohoto opatření je zvýšit efektivnost vypořádání, napomoci zkrácení vypořádacích lhůt a zajistit celistvost emisí cenných papírů usnadněním sesouhlasení evidovaných držených cenných papírů. Zaknihované cenné papíry nemusí být nutně před svým obchodováním nebo poskytnutím jako finanční kolaterál evidovány v centrálním depozitáři. Mohou být například vedeny v registrech emisí cenných papírů. Jestliže jsou však obchodovány v systémech regulovaných směrnicí 2004/39/ES (MiFID), musí být zaevidovány v centrálním depozitáři, aby se na ně vztahovala ochrana pro vypořádací systémy podle směrnice 98/26/ES a bylo umožněno sesouhlasení mezi evidovanými cennými papíry na straně jedné a obchodovanými cennými papíry na straně druhé. Navrhované nařízení stanoví dostatečně dlouhé přechodné období – do 1. ledna 2018 –, aby hospodářské subjekty z členských států, kde stále existuje značný objem cenných papírů v listinné podobě, měly čas dosáhnout souladu s tímto opatřením.

Zadruhé hlava II slaďuje vypořádací lhůtu obchodů s cennými papíry v celé EU. V Evropě dochází k vypořádání obchodů s cennými papíry dva nebo tři dny po dni uzavření obchodu v závislosti na každém trhu. Vypořádací lhůta bude sladěna na dva dny po dni obchodu, ale bude povolena i lhůta kratší. Zatřetí hlava II harmonizuje opatření k zajištění disciplíny při vypořádání v celé EU. Ta zahrnují opatření *ex ante* k prevenci selhání vypořádání a opatření *ex post* po té, co k selhání dojde. Hlavním cílem je omezit případy selhání vypořádání a odradit od konkurenčního chování, které by vedlo ke snížení standardů pro disciplínu při vypořádání, například mezi trhy, kde mohou být zavedeny různé systémy sankcí. Navrhovaná ustanovení překračují okruh centrálních depozitářů a jejich záměrem je postihnout účastníky

trhu, kteří nepředloží cenné papíry k určenému dni vypořádání, prostřednictvím harmonizovaného procesu „náhradní koupě“, kterou může provést ústřední protistrana v případě jí vypořádané transakce nebo která je zakomponována do vlastních pravidel obchodních systémů nějakým jiným způsobem.

3.3.3. Centrální depozitáře cenných papírů (hlava III)

Povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi (kapitola I)

Směrnice 98/26/ES již definuje vypořádací systémy jako formální dohody umožňující převody cenných papírů mezi různými účastníky. Uvedená směrnice se však nezabývá institucemi, které jsou odpovědné za provozování těchto systémů. Vzhledem k rostoucí složitosti těchto systémů a rizikům souvisejícím s vypořádáním je nezbytné, aby instituce provozující vypořádací systémy byly právně vymezeny, povolovány a dozorovány podle souboru společných obezřetnostních standardů. Centrální depozitář je vymezen jako právnická osoba, která provozuje vypořádací systém a poskytuje alespoň jednu další základní službu (buď službu registrace nebo centrální evidence). Dále by centrálním depozitářům bylo povoleno vykonávat pouze určité „doplňkové“ služby, které většinou souvisejí se základními službami. Pokud by tyto doplňkové služby zahrnovaly služby související s daněmi, musely by centrální depozitáře zajistit dodržování daňových právních předpisů příslušných členských států. V případech týkajících se úlev ze srážkové daně by centrální depozitáře musely dodržovat požadavky, které členský stát zdroje příjmů podléhajících srážkové dani ukládá finančním zprostředkovatelům, aby mohli být zmocněni k uplatnění srážky u zdroje a podání žádosti o úlevu na dani jménem skutečného příjemce daných příjmů. Tyto požadavky mohou zahrnovat zejména povinnost oznamovat informace o investorech přímo členskému státu zdroje (za to, že mohou podat žádost o úlevu na dani vybírané srážkou u zdroje), který může tyto informace předat členskému státu usazení skutečného vlastníka finančních nástrojů.

Centrální depozitáře budou muset být povoleny a dozorovány vnitrostátními příslušnými orgány podle místa, kde jsou usazeny. Nicméně s ohledem na rostoucí přeshraniční dimenzi jejich činnosti budou muset být konzultovány i jiné orgány, které odpovídají za vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři a za další členy skupiny. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy bude mít důležitou roli při přípravě návrhu technických norem pro harmonizaci povolovacího procesu a pro zajištění spolupráce mezi orgány.

Podle návrhu lze povoleným centrálním depozitářům udělit „pas“, neboli oprávnění poskytovat služby v celé Unii buď na základě přímého poskytování služby v jiném členském státě, nebo prostřednictvím zřízení pobočky v tomto členském státě. Centrálnímu depozitáři ze třetí země může být povolen přístup do Unie, pokud ho uzná Evropský orgán pro cenné papíry a trhy. Depozitář lze takto uznat pouze tehdy, pokud Komise shledá, že právní a dohledový rámec třetí země je rovnocenný s rámcem Unie a že třetí země umožňuje účinné rovnocenné uznání regulačního a dohledového rámce Unie, dále pokud centrální depozitář podléhá v dané třetí zemi účinnému povolování a dohledu a pokud jsou zavedena opatření pro spolupráci mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a orgány dané třetí země.

Požadavky na centrální depozitáře cenných papírů a kolizní právo (kapitoly II a III)

Jelikož jsou centrální depozitáře systémově důležité a poskytují zásadní služby pro trh s cennými papíry, musí podléhat vysoce obezřetnostním standardům, aby byla zajištěna jejich životaschopnost a ochrana jejich účastníků. Požadavky na centrální depozitáře jsou rozděleny do několika kategorií v kapitole II: organizační požadavky (oddíl 1), pravidla chování (oddíl

2), požadavky na služby centrálních depozitářů (oddíl 3), obezřetnostní požadavky (oddíl 4) a požadavky na propojení centrálních depozitářů (oddíl 5).

Oddíl 1 vyžaduje, aby centrální depozitáře měly stabilní systém správy a řízení, zkušené a vhodné vrcholové vedení, správní radu a podílníky a aby zřídily uživatelské výbory zastupující emitenty a účastníky každého vypořádacího systému. Případné externí zajišťování služeb nebo činností by nemělo omezit odpovědnost centrálního depozitáře vůči účastníkům nebo emitentům ani výkon funkce dohledu a dozoru různých orgánů. Předpokládá se významná výjimka pro externí zajišťování služeb u veřejných subjektů, např. v případě projektu T2S provozovaným Eurosystémem, které se řídí zvláštním rámcem schváleným příslušnými orgány.

Oddíl 2 zavádí důležité požadavky, aby centrální depozitáře zavedly nediskriminační a transparentní kritéria pro účast ve vypořádacím systému, striktně založená na rizicích. Tyto požadavky jsou posíleny ustanoveními o přístupu stanovenými v kapitole IV. Oddíl 2 dále zavádí důležité zásady transparentnosti, pokud jde o zveřejňování cen a poskytování informací příslušným orgánům o nákladech a výnosech v členění podle poskytovaných služeb.

Oddíl 3 v článku 34 o požadavcích na služby centrálních depozitářů uznává důležitou úlohu, kterou depozitáře hrají při zajišťování celistvosti emisí cenných papírů, a obsahuje povinnosti týkající se sesouhlasení účtů během provozního dne. Pokud jde o oddělení účtů za účelem ochrany aktiv účastníků, návrh přesahuje rámec požadavků stanovených ve směrnici 2004/39/ES (MiFID) a vyžaduje, aby centrální depozitáře oddělily účty každého účastníka od účtů dalších účastníků a umožnily účastníkům oddělit účty jejich jednotlivých klientů. Pokud jde o peněžní vypořádání, návrh požaduje, aby centrální depozitáře prováděly vypořádání na účtech u centrální banky, kdykoli je to vhodné a možné. Peněžní vypořádání přes komerční banky je na rozdíl od některých současných postupů povoleno, musí však být prováděno prostřednictvím samostatné úvěrové instituce, která funguje jako zúčtovatel.

Obezřetnostní požadavky na centrální depozitáře v oddílu 4 obsahují důležitá ustanovení o snížení operačního rizika. Protože by centrálním depozitářům nemělo být umožněno poskytovat bankovní služby přímo, hlavním rizikem, kterému budou vystaveny, je operační riziko. Tato ustanovení zahrnují vhodná opatření k zajištění kontinuity provozu, včetně vypořádání, za všech okolností. Kapitálové požadavky jsou také stanoveny odkazem na provozní náklady – centrální depozitáře by měly držet kapitál, nerozdělený zisk a rezervní fondy za účelem pokrytí provozních nákladů alespoň po dobu šesti měsíců.

Jelikož jsou centrální depozitáře stále více vzájemně propojeny a očekává se, že tento proces se ještě zrychlí se zavedením systému T2S, článek 45 stanoví důležité obezřetnostní požadavky na propojení depozitářů, včetně zavedení jednotných pravidel o neodvolatelnosti vypořádání.

Kapitola III má za cíl zvýšit právní jistotu pro transakce s cennými papíry navržením kolizní právní normy, pokud jde o majetkové aspekty týkající se cenných papírů držených centrálním depozitářem.

Přístup k centrálním depozitářům cenných papírů (kapitola IV)

Jedním z cílů této iniciativy je otevření trhu služeb centrálních depozitářů a odstranění překážek přístupu na něj. Kapitola IV se zaměřuje na tři druhy přístupu: a) ve vztahu mezi

emitenty a centrálními depozitáři, b) mezi centrálními depozitáři navzájem a c) mezi centrálními depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury.

V mnoha členských státech mají emitenti ze zákona povinnost vydávat určité druhy cenných papírů, především akcií, u vnitrostátního centrálního depozitáře. Článek 47 zavádí právo emitentů zaevidovat své cenné papíry u jakéhokoli centrálního depozitáře povoleného v Unii, jakož i právo centrálních depozitářů poskytovat služby pro cenné papíry, které byly vydány podle práva jiného členského státu. Specifika jednotlivých států jsou respektována tím, že se uznává, že by daným právem nemělo být dotčeno právo společností, podle něhož jsou cenné papíry vydány.

Oddíly 2 a 3 stanoví zásady pro přístup. Centrální depozitář by měl mít právo stát se účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře na základě zásady nediskriminace a kritérií zohledňujících riziko. Na základě stejných zásad by centrální depozitář také měl mít právo požadovat po jiném centrálním depozitáři, aby vytvořil zvláštní funkce, za něž by se měl účtovat poplatek podle vícenákladů. Podobně by měl mít právo obdržet údaje o obchodech od ústředních protistran a obchodních systémů a tyto subjekty infrastruktury by měly mít přístup k vypořádacím systémům, které centrální depozitáře provozují. Spory mezi příslušnými orgány by mohly být postoupeny k vyřešení orgánu ESMA.

3.3.4. Úvěrové instituce, které mají vystupovat jako zúčtovatelé (hlava IV)

Jak bylo uvedeno výše, pokud vypořádání prostřednictvím centrální banky není vhodné či možné, mohou centrální depozitáře účastníkům nabídnout peněžní vypořádání přes komerční banky. Centrální depozitáře by však neměly poskytovat bankovní služby doplňkové k vypořádání samy, ale měly by být svými příslušnými orgány oprávněny určit úvěrovou instituci, která bude vystupovat jako zúčtovatel, jenž bude otevírat peněžní účty a poskytovat úvěrové nástroje pro účely vypořádání, ledaže by příslušné orgány na základě dostupných důkazů doložily, že expozice této jedné úvěrové instituce koncentraci úvěrového rizika a rizika likvidity není dostatečně omezena. Toto oddělení centrálních depozitářů od zúčtovatelů je důležitým opatřením, které řeší a zvyšuje bezpečnost centrálních depozitářů. Bankovní služby doplňkové k vypořádání zvyšují rizika, kterým jsou centrální depozitáře vystaveny, a tudíž i pravděpodobnost, že depozitář nebude schopen hradit své závazky nebo se dostane do závažných potíží. I když jsou bankovní služby některými centrálními depozitáři poskytovány obvykle na bázi provozního dne a jsou omezeny na služby doplňkové k vypořádání, jsou vyřizované objemy významné a jakékoli selhání centrálních depozitářů by mělo negativní důsledky pro cenné papíry a platební trhy. Povinnost poskytovat bankovní služby v rámci odděleného právního subjektu, než který poskytuje základní služby centrálního depozitáře, zabrání přenosu rizik z bankovních služeb na poskytování základních služeb centrálního depozitáře, zejména v případě platební neschopnosti nebo vážných obtíží plynoucích z poskytování bankovních služeb. Tento požadavek také poskytne centrálním depozitářům a orgánům veřejné správy více možností při hledání vhodných řešení v případě selhání zúčtovatele poskytujícího bankovní služby. Hlavní náklady související s tímto opatřením pro centrální depozitáře, které v současné době poskytují bankovní služby, jsou právní náklady na zřízení samostatného právního subjektu pro poskytování bankovních služeb, zatímco depozitářům, které chtějí tyto služby poskytovat v budoucnosti, by v souvislosti se zřízením samostatného právního subjektu neměly vzniknout významné přírůstkové náklady. Žádné jiné méně přísné alternativy k oddělení bankovních služeb, které by zcela eliminovaly nebezpečí přenosu rizik z bankovních služeb na hlavní služby centrálního depozitáře, neexistují.

Aby zůstaly zachovány úspory plynoucí z poskytování služeb centrálního depozitáře společně s bankovními službami v rámci stejné skupiny podniků, neměl by požadavek, aby bankovní služby poskytovala samostatná úvěrová instituce, bránit tomu, aby tato instituce patřila do stejné skupiny podniků jako centrální depozitář. Pokud jsou služby centrálního depozitáře poskytovány společně s bankovními službami v rámci stejné skupiny podniků, měla by však činnost úvěrové instituce poskytující bankovní služby být omezena na poskytování bankovních služeb doplňkových k vypořádání. Cílem tohoto omezení je snížit celkový rizikový profil skupiny plynoucí z přítomnosti úvěrové instituce ve skupině.

Příslušný orgán by měl být schopen prokázat v jednotlivých případech neexistenci systémového rizika vzniklého poskytováním služeb centrálního depozitáře i bankovních služeb toutéž právnickou osobou. V takovém případě by se mohla Evropské komisi podat odůvodněná žádost, a Komise může povolit výjimku. V každém případě by činnost centrálního depozitáře s povolením působit jako úvěrová instituce měla být omezena na poskytování bankovních služeb doplňkových k vypořádání.

Úvěrová instituce jednající jako zúčtovatel by měla být povolena podle směrnice 2006/48/ES, o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu[4]. Jelikož by však vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři měly být co možná nejvíce chráněny proti možným rizikům zapříčiněným zúčtovateli, měli by zúčtovatelé splňovat dodatečné požadavky na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity, pokud jde o každý vypořádací systém, pro který poskytují služby.

Vzhledem k tomu, že směrnice 2006/48/ES se konkrétně nezabývá úvěrovým rizikem a rizikem likvidity během provozního dne vyplývajícím z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání, měly by úvěrové instituce podléhat rovněž zvláštním přísnějším požadavkům na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity, které by se měly vztahovat na každý vypořádací systém, pro nějž fungují jako zúčtovatelé. Navrhované požadavky na zúčtovatele jsou inspirovány mezinárodními standardy CPSS-IOSCO pro subjekty infrastruktury finančních trhů a současnými zvyklostmi na trhu. Zahrnují úplné zajištění úvěrových expozic, sledování likvidity během provozního dne s ohledem na riziko likvidity plynoucí ze selhání dvou největších účastníků a limity koncentrace pro poskytovatele likvidity.

3.3.5. Sankce (hlava V)

V kontextu sdělení Komise o posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb[5] byl proveden přezkum stávajících sankčních pravomocí a jejich praktického uplatňování, zaměřený na podporu sbližování sankcí v celém rámci dohledových činností. „Inventarizace“ stávajících vnitrostátních režimů například ukázala, že úroveň peněžitých sankcí se mezi členskými státy velmi liší, že některé příslušné orgány nemají určité důležité sankční pravomoci a že některé orgány nemohou ukládat sankce fyzickým a právnickým osobám. Výsledkem je současný návrh Komise, aby členské státy stanovily, že za porušení nařízení lze ukládat přiměřené správní sankce a opatření. Za tímto účelem by příslušné orgány měly mít k dispozici základní soubor správních sankcí a opatření, který by zahrnoval odnětí povolení, veřejné varování, odvolání vedení, navrácení zisku získaného porušením tohoto nařízení,

---

4 Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

5 KOM(2010) 716, 8.12.2010.

pokud lze určit jeho výši, a správní pokuty. Maximální výše správních pokut by neměla být nižší než úroveň stanovená nařízením – 10 % ročního obratu právnické osoby nebo pět milionů EUR nebo 10 % ročního příjmu fyzické osoby. Při určování druhu a výše sankcí by příslušné orgány měly vzít v úvahu kritéria stanovená v nařízení, včetně velikosti a finanční síly odpovědné osoby, dopadu porušení nařízení a součinnosti odpovědné osoby. Navrhované nařízení nebrání jednotlivým členským státům stanovit vyšší standardy.

3.3.6. Soulad s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie

Dne 23. září 2009 Komise přijala návrhy nařízení zřizujících orgány EBA, EIOPA a ESMA. V této souvislosti by Komise ráda připomenula svá prohlášení k článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež učinila při přijímání nařízení, kterými se zřizují evropské orgány dohledu. V těchto prohlášeních Komise uvedla: „Pokud jde o postup přijímání regulačních norem, zdůrazňuje Komise jedinečný charakter odvětví finančních služeb, který vyplývá z Lamfalussyho struktury a který je výslovně uznán v prohlášení 39 ke Smlouvě o fungování EU. Komise má však závažné pochybnosti o tom, zda omezení její úlohy při přijímaní aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření jsou v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU.“

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh má důsledky pro rozpočet Evropské unie v souvislosti s úkoly přidělenými Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, které jsou uvedeny v legislativním finančním výkazu přiloženém k tomuto návrhu.

2012/0029 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[6],

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[7],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Centrální depozitáře cenných papírů (dále jen „centrální depozitáře“) spolu s ústředními protistranami přispívají do značné míry k udržování infrastruktury pro operace následující po uzavření obchodů, která chrání finanční trhy a dává účastníkům trhu jistotu, že obchody s cennými papíry jsou prováděny řádně a včas, a to i v období mimořádně nepříznivých podmínek.

(2) Vzhledem ke své pozici na konci procesu vypořádání mají vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři systémový význam pro fungování trhů s cennými papíry. Nacházejí se na vrcholu řetězce držitelů cenných papírů, jehož prostřednictvím jejich účastníci informují o cenných papírech v držení investorů, takže slouží též jako základní nástroj pro kontrolu celistvosti emise, a tak hrají důležitou roli při zachování důvěry investorů. Kromě toho se vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři úzce podílejí na zajištění operací měnové politiky a rovněž na poskytování zajištění mezi úvěrovými institucemi, a proto jsou důležitými hráči na trzích s finančním kolaterálem.

---

6 Úř. věst. C , , s. .
7 Úř. věst. C , , s. .

(3) Ačkoli směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry[8] omezila případné narušení vypořádacího systému způsobené úpadkovým řízením proti účastníkovi tohoto systému, je nezbytné řešit i jiná rizika pro vypořádací systémy, jakož i riziko platební neschopnosti nebo narušení fungování centrálních depozitářů, které vypořádací systémy provozují. Řada centrálních depozitářů je vystavena úvěrovému riziku a riziku likvidity, která vyplývají z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání.

(4) Rostoucí počet vypořádání přeshraničních obchodů v důsledku stále většího využívání dohod o propojení mezi centrálními depozitáři vyvolává vzhledem k absenci společných obezřetnostních pravidel obavy o odolnost depozitářů, které takto „dovážejí“ riziko, s nímž se potýkají depozitáře z jiných členských států. Navíc i přes nárůst přeshraničního vypořádání je sektor vypořádání v Unii i nadále roztříštěný a přeshraniční vypořádání nákladnější z důvodu odlišných vnitrostátních pravidel upravujících vypořádání a činnost centrálních depozitářů a omezené konkurence mezi depozitáři. Tato roztříštěnost vytváří překážky a další rizika a náklady pro přeshraniční vypořádání. Nebudou-li stanoveny totožné povinnosti pro hospodářské subjekty a společné obezřetnostní standardy pro centrální depozitáře, budou mít pravděpodobně odlišná opatření na úrovni jednotlivých států přímý negativní dopad na bezpečnost, efektivnost a konkurenci na trzích vypořádání obchodů s cennými papíry v Unii. Tyto významné překážky fungování vnitřního trhu je nutné odstranit a zabránit narušování hospodářské soutěže a tomu, aby takové překážky a narušení vznikly v budoucnosti. V důsledku toho by vhodným právním základem tohoto nařízení měl být článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie podle výkladu v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

(5) Je nezbytné v nařízení stanovit určité jednotné povinnosti pro účastníky trhu týkající se některých aspektů vypořádacího cyklu a disciplíny při vypořádání, jakož i soubor společných požadavků na centrální depozitáře provozující vypořádací systémy. Přímo použitelná pravidla nařízení by měla zajistit, že všechny hospodářské subjekty a centrální depozitáře budou podléhat stejným přímo použitelným pravidlům a povinnostem. Nařízení by mělo zvýšit bezpečnost a efektivitu vypořádání v rámci Unie, protože zabrání odlišnosti vnitrostátních pravidel, která by vznikla v důsledku provedení směrnice. Nařízení by mělo omezit regulační složitost pro hospodářské subjekty a centrální depozitáře vyplývající z odlišných vnitrostátních pravidel a mělo by depozitářům umožnit poskytovat své služby v zahraničí, aniž by musely dodržovat různé soubory vnitrostátních požadavků týkajících se například povolování, dohledu, organizace nebo rizik centrálního depozitáře. Nařízení ukládající totožné požadavky na centrální depozitáře by mělo rovněž přispět k odstranění deformací hospodářské soutěže.

(6) Rada pro finanční stabilitu vyzvala dne 20. října 2010[9] ke zvýšení stability základní tržní infrastruktury a požádala o revizi a zkvalitnění stávajících norem. Výbor pro platební a vypořádací systémy (CPSS) Banky pro mezinárodní platby a Mezinárodní

---

8 Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

9 FSB „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions“ (Omezení morálního hazardu, který představují systémově důležité finanční instituce), 20. října 2010.

organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) dokončují návrhy celosvětových norem. Mají nahradit doporučení Banky pro mezinárodní platby z roku 2001, která byla v roce 2009 na evropské úrovni zpracována do nezávazných pokynů Evropským systémem centrálních bank (ESCB) a Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry (CESR).

(7) Rada ve svých závěrech ze dne 2. prosince 2008[10] zdůraznila potřebu posílit bezpečnost a spolehlivost vypořádacích systémů a řešit právní překážky při poobchodních operacích v Unii.

(8) Jedním ze základních úkolů Evropského systému centrálních bank je podporovat hladké fungování platebních systémů. V tomto ohledu jeho členové vykonávají dohled a zajišťují účinnost a spolehlivost clearingových a platebních systémů. Členové Evropského systému centrálních bank často vystupují jako zúčtovatelé pro peněžní složku obchodu s cennými papíry. Jsou rovněž důležitými klienty centrálních depozitářů, které často řídí zajištění operací měnové politiky. Členové Evropského systému centrálních bank by měli být zapojeni do úzké spolupráce tím, že budou konzultováni při udělování povolení centrálním depozitářům a dohledu nad nimi, při uznávání depozitářů ze třetích zemí a při schvalování propojení depozitářů. Rovněž by se měli formou konzultací podílet na stanovení regulačních a prováděcích technických norem, pokynů a doporučení. Tímto nařízením by neměla být dotčena povinnost Evropské centrální banky a národních centrálních bank zajišťovat efektivnost a spolehlivost clearingových a platebních systémů v Unii a jiných zemích.

(9) Centrální banky členských států nebo jiné subjekty plnící podobné funkce v některých členských státech, jako jsou vnitrostátní subjekty členských států pověřené správou veřejného dluhu nebo do ní zasahující, mohou samy poskytovat řadu služeb, na jejichž základě by mohly být považovány za centrální depozitáře. Tyto instituce by měly být osvobozeny od požadavků na povolení a dohled, avšak měly by podléhat úplnému souboru obezřetnostních požadavků na centrální depozitáře. Jelikož centrální banky vystupují pro účely vypořádání jako zúčtovatelé, měly by být rovněž osvobozeny od požadavků stanovených v hlavě IV tohoto nařízení.

(10) Toto nařízení by se mělo vztahovat na vypořádání obchodů se všemi finančními nástroji a na činnost centrálních depozitářů, pokud není uvedeno jinak. Tímto nařízením by také neměly být dotčeny jiné právní předpisy Unie, které se týkají konkrétních finančních nástrojů, např. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES[11] a opatření přijatá v souladu s touto směrnicí.

(11) Evidence cenných papírů v zaknihované podobě je důležitým krokem ke zvýšení efektivnosti vypořádání a zajištění celistvosti emisí cenných papírů, zejména v souvislosti s rostoucí složitostí způsobů jejich držení a převodů. Za účelem bezpečnosti toto nařízení zavádí evidenci všech převoditelných cenných papírů v zaknihované podobě. Nemělo by ukládat jeden konkrétní způsob prvotního

---

10 Závěry z 2911. zasedání Rady ECOFIN dne 2. prosince 2008.

11 Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

zaknihování, které může mít podobu imobilizace cenných papírů vydáním hromadného cenného papíru nebo přímé dematerializace. Nařízení by nemělo ukládat, jaký druh instituce by měl při emisi cenné papíry zaknihovat, a mělo by umožnit, aby tuto funkci plnily různé subjekty, včetně registrů emisí cenných papírů. Jakmile jsou však tyto cenné papíry obchodovány v obchodních systémech regulovaných směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS[12], nebo poskytnuty jako finanční kolaterál podle podmínek směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění[13], měly by být tyto cenné papíry zaevidovány v knihovacím systému centrálního depozitáře, aby se mimo jiné zajistilo, že všechny tyto cenné papíry budou moci být vypořádány ve vypořádacím systému.

(12) Za účelem zajištění bezpečnosti vypořádání by každý účastník vypořádacího systému, který nakupuje nebo prodává určité finanční nástroje, konkrétně převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podíly v subjektech kolektivního investování a emisní povolenky, měl vypořádat svůj závazek v určený den vypořádání.

(13) Delší lhůty vypořádání obchodů s převoditelnými cennými papíry způsobují nejistotu a zvýšené riziko pro účastníky vypořádacích systémů. Různé vypořádací lhůty, jež se liší mezi členskými státy, ztěžují sesouhlasení a jsou zdrojem chyb pro emitenty, investory i zprostředkovatele. Je proto nezbytné stanovit společnou vypořádací lhůtu, která by usnadnila stanovení určeného dne vypořádání a provádění opatření k zajištění disciplíny při vypořádání. Určený den vypořádání obchodů s převoditelnými cennými papíry, které jsou přijaty k obchodování v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2004/39/ES, by měl být nejpozději druhý provozní den po uskutečnění obchodu.

(14) Centrální depozitáře a jiné subjekty tržní infrastruktury by měly přijmout opatření k prevenci a řešení selhání vypořádání. Je nezbytné, aby tato pravidla byla v Unii uplatňována jednotně a přímo. Zejména by se od centrálních depozitářů a jiných subjektů tržní infrastruktury mělo vyžadovat, aby zavedly postupy, které jim umožní přijmout vhodná opatření k dočasnému vyloučení účastníka, který soustavně zapříčiňuje selhání vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost za předpokladu, že účastník dostane před přijetím takového rozhodnutí příležitost se vyjádřit.

(15) Jedním z nejúčinnějších způsobů řešení selhání vypořádání je požadovat, aby se na neplnící účastníky uplatňovalo pravidlo náhradní koupě, kdy musí být cenné papíry, jež měly být dodány, po určeném dni vypořádání zakoupeny na trhu a dodány přijímajícímu účastníku. Toto nařízení by mělo stanovit jednotná pravidla týkající se některých aspektů náhradní koupě, např. časových lhůt, cen a sankcí, pro všechny převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podíly v subjektech kolektivního investování a emisní povolenky.

---

12 Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.
13 Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

(16) Jelikož hlavním účelem tohoto nařízení je zavést určitý počet právních povinností uložených přímo hospodářským subjektům a spočívajících mimo jiné v zaknihování všech převoditelných cenných papírů v centrálním depozitáři, jakmile jsou obchodovány v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2004/39/ES nebo poskytnuty jako finanční kolaterál podle podmínek směrnice 2002/47/ES, a ve vypořádání závazků nejpozději druhý provozní den po uskutečnění obchodu a protože centrální depozitáře odpovídají za provoz vypořádacích systémů a provádění opatření k zajištění včasného vypořádání v rámci Unie, je nezbytné zajistit, aby situace všech centrálních depozitářů byla bezpečná a stabilní a aby depozitáře trvale splňovaly přísné organizační, etické a obezřetnostní požadavky stanovené tímto nařízením. Jednotná a přímo použitelná pravidla týkající se povolení pro centrální depozitáře a trvalého dohledu nad nimi jsou proto hlavním důsledkem právních povinností uložených účastníkům trhu tímto nařízením a jsou s nimi provázána. Je proto nezbytné zahrnout pravidla týkající se povolení pro centrální depozitáře a dohledu nad nimi do stejného aktu jako právní povinnosti uložené účastníkům trhu.

(17) Vzhledem k tomu, že na centrální depozitáře by se měl vztahovat soubor společných požadavků, a s cílem odstranit stávající překážky přeshraničního vypořádání, měly by mít všechny povolené depozitáře možnost svobodně poskytovat své služby na území Unie buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo formou přímého poskytování služeb.

(18) Na unijním trhu pro vypořádání bez ohledu na hranice je nezbytné vymezit pravomoci různých orgánů, které se podílejí na uplatňování tohoto nařízení. Členské státy by měly zejména jmenovat orgány příslušné k uplatňování tohoto nařízení, jimž by měly být svěřeny pravomoci pro dohled a šetření, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí. Centrální depozitář by měl podléhat povolení a dohledu příslušného orgánu podle místa svého usazení, neboť takový orgán má nejlepší předpoklady sledovat každodenní fungování depozitáře, provádět pravidelné kontroly a v případě potřeby přijímat vhodná opatření a měl by k tomu být oprávněn. Tento orgán by však měl od počátku konzultovat a spolupracovat s ostatními příslušnými orgány, mezi něž patří orgány příslušné k dohledu nad jednotlivými vypořádacími systémy provozovanými daným depozitářem, a v případě potřeby s centrálními bankami, které vystupují jako zúčtovatel pro každý vypořádací systém, jakož i případně s příslušnými orgány jiných členů ve skupině. Tato spolupráce rovněž znamená okamžité informování dotčených orgánů v případě naléhavých situací, které mají dopad na likviditu a stabilitu finančního systému v některém členském státě, v němž jsou centrální depozitář nebo jeho účastníci usazeni. Pokud centrální depozitář poskytne své služby v jiném členském státě, než kde je usazen buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo formou přímého poskytování služeb, je za dohled na ním zodpovědný především příslušný orgán místa usazení.

(19) Všechny právnické osoby odpovídající definici centrálního depozitáře musí před zahájením své činnosti získat povolení příslušných vnitrostátních orgánů. Aby byly zohledněny různé obchodní modely, měl by být centrální depozitář definován odkazem na určité základní služby, které spočívají ve vypořádání, tedy v provozování vypořádacího systému, službě registrace a vedení centrálních účtů cenných papírů. Centrální depozitář by měl přinejmenším provozovat vypořádací systém a poskytovat jednu další základní službu. Tato definice by tedy měla vyloučit subjekty, které neprovozují vypořádací systémy, např. registry emisí cenných papírů nebo orgány veřejné správy a subjekty spravující systém registrů zřízených podle směrnice 2003/87/ES. Uvedená kombinace je pro centrální depozitáře nezbytná, aby mohli hrát

svou roli ve vypořádání obchodů s cennými papíry a v zajištění celistvosti emisí cenných papírů.

(20) Aby se vyloučilo, že centrální depozitáře budou podstupovat riziko v rámci jiných činností, než jsou činnosti podléhající povolení podle tohoto nařízení, měly by být činnosti povoleného depozitáře omezeny na poskytování služeb, na něž se povolení vztahuje, a depozitáře by neměly mít žádnou účast vymezenou v tomto nařízení odkazem na čtvrtou směrnici Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností[14] ani přímo či nepřímo vlastnit podíl ve výši 20 % nebo více na hlasovacích právech nebo kapitálu v jiných institucích, než které poskytují obdobné služby.

(21) V zájmu zajištění bezpečného fungování vypořádacích systémů by tyto systémy měly být provozovány pouze centrálními depozitáři podléhajícími pravidlům stanoveným v tomto nařízení nebo centrálními bankami.

(22) Aniž jsou dotčeny zvláštní požadavky daňových právních předpisů členských států, mělo by být centrálním depozitářům povoleno poskytovat ke svým základním službám doplňkové služby, které přispívají ke zvýšení bezpečnosti, efektivnosti a transparentnosti trhů s cennými papíry. Pokud se poskytování těchto služeb týká srážkové daně, budou tyto služby nadále poskytovány v souladu s právními předpisy příslušných členských států.

(23) Pokud centrální depozitář zamýšlí externě zajišťovat určitou základní službu u třetí strany nebo poskytovat novou základní nebo doplňkovou službu, provozovat další vypořádací systém, používat jinou centrální banku jako zúčtovatele nebo zřídit propojení s jiným depozitářem, měl by požádat o povolení stejným postupem jako při počátečním povolení s tou výjimkou, že příslušný orgán by měl žadatele informovat o udělení nebo zamítnutí povolení ve lhůtě tří měsíců.

(24) Centrální depozitáře usazené ve třetích zemích mohou nabízet své služby buď prostřednictvím pobočky, nebo formou přímého poskytování služeb emitentům a účastníkům usazeným v Unii v souvislosti s jejich tamější činností a mohou zřídit propojení s centrálními depozitáři usazenými v Unii pod podmínkou uznání Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy. S ohledem na globální povahu finančních trhů má Evropský orgán pro cenné papíry a trhy nejlepší předpoklady k uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy může uznat centrálního depozitáře ze třetí země, pouze pokud Komise dospěje k závěru, že podléhá právnímu a dohledovému rámci rovnocennému rámci stanovenému v tomto nařízení, pokud podléhá účinnému povolování a dohledu ve své zemi a pokud byla navázána spolupráce mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a příslušnými orgány dotyčného centrálního depozitáře. Uznání Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy je podmíněno faktickým rovnocenným uznáním obezřetnostního rámce pro centrální depozitáře usazené v Unii a povolené podle tohoto nařízení.

---

[14] Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

(25) Vzhledem ke globální povaze finančních trhů a systémovému významu centrálních depozitářů je nezbytné zajistit mezinárodní sbližování obezřetnostních požadavků, jež se na ně vztahují. Ustanovení tohoto nařízení by se měla řídit stávajícími doporučeními vypracovanými Výborem pro platební a vypořádací systémy, Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry a Evropským systémem centrálních bank ve spolupráci s Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by měl stávající normy a jejich budoucí vývoj zohlednit při vypracování regulačních technických a prováděcích norem, jakož i pokynů a doporučení požadovaných v tomto nařízení, nebo při návrhu jejich změn.

(26) Vzhledem ke složitosti, jakož i systémové povaze centrálních depozitářů a služeb, jež poskytují, by transparentní pravidla správy a řízení měla zajistit, aby vrcholové vedení, členové rady, akcionáři a účastníci, kteří jsou schopni vykonávat vliv na fungování centrálního depozitáře vymezený odkazem na sedmou směrnici Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách[15], měli vhodné předpoklady k zajištění řádného a obezřetného řízení depozitáře.

(27) Transparentní pravidla správy a řízení by měla zajistit zohlednění zájmů akcionářů, vedení a pracovníků centrálního depozitáře na jedné straně a zájmů jejich uživatelů na straně druhé. Tyto zásady správy a řízení by se měly uplatňovat bez ohledu na vlastnický model centrálního depozitáře. Pro každý vypořádací systém provozovaný centrálním depozitářem by měl být zřízen výbor uživatelů, který bude poskytovat poradenství správní radě depozitáře ohledně zásadních otázek, jež mají dopad na členy.

(28) Vzhledem k významu úkolů svěřených centrálním depozitářům by toto nařízení mělo stanovit, aby depozitáře nepřenášely svou odpovědnost na třetí strany prostřednictvím externího zajišťování svých činností. Externí zajišťování těchto činností by mělo podléhat přísným podmínkám, podle nichž zůstává odpovědnost za tyto činnosti na depozitáři a jež zajišťují, aby nedošlo k narušení dohledu a dozoru nad depozitářem. Z uvedených požadavků lze za určitých podmínek vyjmout externí zajišťování činností depozitáře u veřejných subjektů.

(29) Pravidla chování by měla zajistit transparentnost ve vztazích mezi centrálním depozitářem a jeho uživateli. Zejména by centrální depozitáře měly mít veřejná, transparentní, objektivní a nediskriminační kritéria pro účast ve vypořádacím systému, jež by umožnila omezit přístup účastníků pouze na základě souvisejícího rizika. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí depozitáře poskytovat služby účastníkům. Depozitář by měl zveřejnit ceny a poplatky za služby. S cílem zajistit otevřený a nediskriminační přístup ke službám centrálních depozitářů a s ohledem na významnou tržní sílu, kterou depozitáře momentálně stále mají na území svých členských států, se depozitáře nesmí odklonit od své zveřejněné cenové politiky. Centrální depozitář by měl zavést uznané postupy komunikace. Tato ustanovení o účasti doplní a posílí právo účastníků trhu na používání vypořádacího systému v jiném členském státě podle směrnice 2004/39/ES.

---

[15] Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

(30) Vzhledem k ústřední roli vypořádacích systémů na finančních trzích by centrální depozitáře měly při poskytování služeb zajišťovat včasné vypořádání, celistvost emisí, oddělení účtů cenných papírů vedených pro jednotlivé účastníky a možnost nabídnout na žádost i oddělení účtů jednotlivých klientů účastníků. Centrální depozitáře by měly tyto požadavky splňovat zvlášť pro každý vypořádací systém.

(31) S cílem zabránit rizikům pro vypořádání souvisejícím s platební neschopností zúčtovatele by centrální depozitář měl, kdykoli je to vhodné a možné, provádět peněžní vypořádání obchodu s cennými papíry na účtech vedených u centrální banky. Pokud tato varianta není vhodná ani možná, měl by být depozitář schopen provést vypořádání prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce založené podle podmínek stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu[16] a podléhající zvláštnímu povolovacímu postupu a obezřetnostním požadavkům podle hlavy IV tohoto nařízení. Vystupuje-li uvedená úvěrová instituce jako zúčtovatel, měla by být schopna poskytovat účastníkům centrálního depozitáře služby uvedené v tomto nařízení, na které se vztahuje povolení, a jinak může poskytovat i jiné služby, na něž se toto nařízení nevztahuje.

(32) Vzhledem k tomu, že směrnice 2006/48/ES se konkrétně nezabývá úvěrovým rizikem a rizikem likvidity během provozního dne, která vyplývají z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání, měly by úvěrové instituce poskytující tyto služby rovněž podléhat zvláštním přísnějším požadavkům na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity, které by se měly vztahovat na každý vypořádací systém, pro nějž fungují jako zúčtovatelé. V zájmu zajištění naprostého souladu se zvláštními opatřeními zaměřenými na snížení úvěrového rizika a rizika likvidity by příslušné orgány měly mít možnost požadovat, aby centrální depozitáře určily více než jednu úvěrovou instituci, budou-li schopny na základě dostupných důkazů doložit, že expozice jedné úvěrové instituce koncentraci úvěrového rizika a rizika likvidity není zcela omezena.

(33) Požadavek, aby peněžní vypořádání obchodu s cennými papíry prováděl samostatný právní subjekt jednající jako zúčtovatel, je důležitým opatřením ke zvýšení bezpečnosti a odolnosti centrálních depozitářů. Toto oddělení hlavních služeb centrálních depozitářů od bankovních služeb doplňkových k vypořádání se skutečně jeví jako nezbytné, chceme-li zabránit nebezpečí přenosu rizik vyplývajících z bankovních služeb, např. úvěrového rizika a rizika likvidity, na poskytování základních služeb centrálního depozitáře. K odstranění uvedeného úvěrového rizika a rizika likvidity neexistují opatření, která by představovala menší zásah a současně zajistila zamýšlenou úroveň bezpečnosti a odolnosti centrálních depozitářů. Aby však zůstaly zachovány úspory plynoucí z poskytování služeb centrálního depozitáře společně s bankovními službami v rámci stejné skupiny podniků, neměl by požadavek, aby bankovní služby poskytovala samostatná úvěrová instituce, bránit tomu, aby tato instituce patřila do stejné skupiny podniků jako centrální depozitář. Pokud jsou služby centrálního depozitáře poskytovány společně s bankovními službami v rámci stejné skupiny podniků, měla by být v zájmu zvýšení bezpečnosti a efektivnosti poskytovaných služeb činnost úvěrové instituce poskytující bankovní služby omezena

[16] Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

na poskytování bankovních služeb doplňkových k vypořádání. Výjimka z povinnosti oddělovat bankovní služby doplňkové k vypořádání od hlavních služeb centrálního depozitáře by navíc měla být k dispozici při absenci nebezpečí přenosu úvěrového rizika a rizika likvidity z bankovních služeb na poskytování hlavních služeb centrálního depozitáře. S cílem zajistit konzistentní uplatňování možnosti odchýlit se od povinnosti centrálního depozitáře neposkytovat žádné doplňkové služby bankovní povahy by Komise měla být zmocněna na žádost příslušného vnitrostátního orgánu rozhodnout, zda je jakákoli taková výjimka povolená s ohledem na absenci systémového rizika vzniklého poskytováním hlavních služeb centrálního depozitáře i bankovních služeb toutéž právnickou osobou. V každém případě by činnosti centrálního depozitáře, který využívá takovou výjimku a je oprávněn působit jako úvěrová instituce, měly být omezeny výhradně na poskytování bankovních služeb doplňkových k vypořádání.

(34) Aby byla zajištěna dostatečná míra bezpečnosti a kontinuita služeb poskytovaných centrálními depozitáři, měly by depozitáře podléhat zvláštním jednotným a přímo použitelným obezřetnostním a kapitálovým požadavkům, které snižují jejich právní, operační a investiční riziko.

(35) Bezpečnost propojení mezi centrálními depozitáři by měly upravovat zvláštní požadavky, aby byl jednotlivým účastníkům depozitářů umožněn přístup do ostatních vypořádacích systémů. Požadavek, aby bankovní doplňkové služby poskytoval samostatný právní subjekt, by neměl centrálním depozitářům bránit tyto služby přijímat, především pokud jsou účastníky vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem. Je obzvláště důležité, aby všechna potenciální rizika vyplývající z tohoto propojení, jako je úvěrové riziko, riziko likvidity, organizační riziko a jakákoli jiná relevantní rizika pro centrální depozitáře, byla zcela omezena. V případě interoperabilního propojení je důležité, aby propojené vypořádací systémy měly shodně stanovený okamžik zadání převodních příkazů do systému, neodvolatelnosti převodních příkazů a neodvolatelnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků. Stejné zásady by se měly vztahovat na centrální depozitáře, které používají společnou IT infrastrukturu pro vypořádání.

(36) Jako provozovatelé vypořádacích systémů plní centrální depozitáře klíčovou úlohu při převodech cenných papírů na účtech cenných papírů. Ke zvýšení právní jistoty zejména v přeshraničním kontextu je důležité stanovit jasná pravidla pro určení práva použitelného na aspekty vlastnictví ve vztahu k cenným papírům, které depozitář vede na svých účtech. Na základě přístupu podle stávajících pravidel pro kolizní předpisy by rozhodným právem mělo být právo místa, kde jsou vedeny účty depozitáře.

(37) V mnoha členských státech vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aby emitenti vydávali určité druhy cenných papírů, zejména akcie, prostřednictvím vnitrostátního centrálního depozitáře. S cílem odstranit tuto překážku hladkého fungování unijního trhu, pokud jde o operace následující po uzavření obchodu, a umožnit emitentům rozhodnout se pro nejefektivnější způsob správy svých cenných papírů by emitenti měli mít právo zvolit si pro zaevidování cenných papírů a využívání příslušných služeb depozitáře jakéhokoli centrálního depozitáře usazeného v Unii. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí depozitáře poskytnout emitentům služby. Za účelem ochrany práv akcionářů by právo emitentů na výběr centrálního depozitáře

nemělo bránit v uplatňování vnitrostátního práva společností, podle něhož jsou cenné papíry vydány a kterým se řídí vztahy mezi emitenty a jejich akcionáři.

(38) Evropský kodex chování v oblasti clearingu a vypořádání ze dne 7. listopadu 2006[17] vytvořil dobrovolný rámec, který umožňuje vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury. Poobchodní sektor však zůstává roztříštěný podle hranic jednotlivých států a přeshraniční obchody jsou tak nákladnější. Je nutné stanovit jednotné podmínky pro propojení mezi centrálními depozitáři a vzájemný přístup mezi depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury. Aby centrální depozitáře mohly svým účastníkům nabízet přístup na jiné trhy, měly by mít právo stát se účastníkem jiného depozitáře nebo požádat jiný depozitář, aby pro přístup k sobě vytvořil zvláštní funkce. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí depozitáře poskytnout přístup jinému depozitáři. Jelikož propojení depozitářů může vést k dodatečnému riziku pro vypořádání, mělo by podléhat povolení a dohledu příslušných orgánů.

(39) Centrální depozitáře by rovněž měly mít přístup k údajům o obchodech od ústřední protistrany nebo obchodního systému a tyto subjekty tržní infrastruktury by měly mít přístup do vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři, pokud tento přístup neohrožuje výkon jejich činností. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí depozitáře nebo jiných subjektů tržní infrastruktury poskytnout přístup ke svým službám.

(40) Přiměřený rámec pro obezřetnostní požadavky a pravidla chování pro finanční sektor by měl spočívat na pevném systému dohledu a sankcí. Za tímto účelem by orgány dohledu měly být vybaveny dostatečnými pravomocemi jednat a měly by mít možnost uplatňovat v reakci na protiprávní jednání systémy odrazujících sankcí. Přezkum stávajících sankčních pravomocí a jejich praktického uplatňování, zaměřený na podporu sbližování sankcí v celém rámci dohledových činností, byl proveden v kontextu sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb.

(41) Proto by v zájmu zajištění účinného dodržování požadavků tohoto nařízení ze strany centrálních depozitářů, úvěrových institucí určených za zúčtovatele, členů jejich řídících orgánů a dalších osob, které skutečně řídí jejich činnost, a jakýchkoli jiných osob měly být příslušné orgány schopny ukládat správní sankce a opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.

(42) V zájmu zajištění prevence a důsledného uplatňování sankcí napříč členskými státy by mělo toto nařízení stanovit seznam hlavních správní sankcí a opatření, jež mají mít příslušné orgány k dispozici, pravomoc ukládat tyto sankce a opatření všem fyzickým nebo právnickým osobám odpovědným za porušení pravidel, seznam základních

---

[17] „Evropský kodex chování v oblasti clearingu a vypořádání“ podepsaný Federací evropských burz cenných papírů (FESE), Evropským sdružením clearingových center (EACH) a Evropským sdružením centrálních depozitářů cenných papírů (ECSDA) dne 7. listopadu 2006.

kritérií pro stanovení stupně a druhu sankce nebo opatření a výši správních peněžitých sankcí. Správní pokuty by měly zohledňovat faktory, jako jsou zjištěné finanční výhody plynoucí z porušení pravidel, závažnost a trvání porušení pravidel a různé přitěžující nebo polehčující okolnosti, a měly by mít odrazující účinek a případně zahrnovat zmírnění sankce v případě spolupráce s příslušným orgánem. Přijetí a zveřejnění sankcí by mělo respektovat základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie, a to zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8) a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47).

(43) V zájmu odhalování možného porušení pravidel by měly být zavedeny účinné mechanismy motivující k oznamování možného nebo skutečného porušení tohoto nařízení příslušným orgánům. Tyto mechanismy by měly zahrnovat přiměřená ochranná opatření pro osoby, které možné nebo skutečné porušení tohoto nařízení oznámí i osoby obviněné z porušení. Je třeba zavést vhodné postupy, aby bylo dodrženo právo obviněného na ochranu osobních údajů, na obhajobu a na vlastní vyjádření před přijetím konečného rozhodnutí, které se ho týká, jakož i právo využít proti jakémukoliv rozhodnutí nebo opatření, které se ho týká, účinné prostředky nápravy před soudem.

(44) Tímto nařízením by neměla být dotčena žádná ustanovení právních předpisů členských států týkající se trestních sankcí.

(45) Na zpracování osobních údajů prováděné na základě tohoto nařízení v členských státech se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů[18]. Každá výměna nebo předání osobních údajů příslušnými orgány členských států by měly probíhat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES. Zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení prováděné Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů[19]. Každá výměna nebo předání osobních údajů Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy by měly probíhat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.

(46) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, právo nebýt stíhán nebo potrestán dvakrát za stejný čin a zásadu svobody podnikání, a musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.

(47) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č.

---

[18] Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
[19] Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES[20] by měl hrát klíčovou roli při uplatňování tohoto nařízení tím, že bude zajišťovat jednotné uplatňování pravidel Unie příslušnými vnitrostátními orgány a urovnávat spory mezi nimi.

(48) Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž Evropský orgán pro cenné papíry a trhy disponuje, by bylo efektivní a vhodné pověřit ho vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem, které se nebudou týkat strategických rozhodnutí, a jejich předložením Komisi. Je-li to uvedeno, měl by Evropský orgán pro cenné papíry a trhy rovněž úzce spolupracovat s členy Evropského systému centrálních bank a s Evropským orgánem pro bankovnictví (EBA) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES[21].

(49) Komise by měla být zmocněna přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a s postupem stanoveným v článcích 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010 regulační technické normy týkající se konkrétních prvků opatření k zajištění disciplíny při vypořádání, informací a jiných prvků, které mají centrální depozitáře uvést ve své žádosti o povolení, informací, které si mají různé orgány vzájemně předávat v rámci dohledu nad centrálními depozitáři, podrobností organizace vzájemné spolupráce mezi domácími a hostitelskými orgány, prvků organizace řízení a správy centrálních depozitářů, podrobností evidence, již vedou centrální depozitáře, konkrétních prvků opatření, která mají centrální depozitáře přijmout pro zachování celistvosti emise, ochrany cenných papírů účastníků, včasného provádění vypořádání, snížení operačního rizika a rizika vyplývajícího z propojení s jinými centrálními depozitáři, upřesnění kapitálových požadavků na centrální depozitáře, upřesnění obezřetnostních požadavků k úvěrovému riziku a riziku likvidity pro určené úvěrové instituce.

(50) Komise by rovněž měla být zmocněna k přijímání prováděcích technických norem formou prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s postupem stanoveným v článku 15 nařízení (ES) č. 1095/2010, pokud jde o standardní formuláře a vzory pro žádosti o povolení podávané centrálními depozitáři, poskytování informací mezi různými příslušnými orgány pro účely dohledu nad centrálními depozitáři, příslušná ujednání o spolupráci mezi domácími a hostitelskými orgány, formát evidence vedené centrálními depozitáři, postupy v případech, kdy je účastníkovi nebo emitentovi odepřen přístup k centrálnímu depozitáři, kdy je odepřen přístup centrálním depozitářům mezi sebou nebo mezi depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury, konzultace s různými orgány před vydáním povolení zúčtovateli.

(51) Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy. Zejména by měly být přijaty akty v přenesené pravomoci týkající se konkrétních podrobností ohledně definic, kritérií, na jejichž základě by měla být činnost centrálního depozitáře v hostitelském členském státě považována za činnost zásadního významu pro tento členský stát, služeb, u nichž má centrální

---

[20] Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.
[21] Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

depozitář ze třetí země žádat o uznání Evropským orgánem pro cenné papíry, a informací, které žádající depozitář tomuto orgánu poskytne ve své žádosti o uznání, rizik, která mohou být pro centrálního depozitáře důvodem k odmítnutí přístupu účastníků, a prvků postupu, podle něhož mohou žádající účastníci postupovat, vyhodnocení situací, kdy není vhodné a možné vypořádání pomocí prostředků na účtech u centrální banky, prvků postupu pro přístup emitentů k centrálním depozitářům, mezi depozitáři navzájem a mezi depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury.

(52) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí o posouzení pravidel třetích zemí pro účely uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí a výjimek z povinnosti oddělovat bankovní služby doplňkové k vypořádání od hlavních služeb centrálního depozitáře. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí[22].

(53) Jelikož cíle tohoto nařízení, tedy stanovení jednotných požadavků pro vypořádání, jakož i pro centrální depozitáře, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ho z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(54) Je nezbytné změnit směrnici 98/26/ES a uvést ji v soulad se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví, Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy)[23], na jejímž základě se určené vypořádací systémy již neoznamují Komisi, nýbrž Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.

(55) Uplatňování požadavků na povolování a uznávání podle tohoto nařízení by mělo být odloženo, aby centrální depozitáře usazené v Unii nebo ve třetích zemích měly dostatek času požádat o povolení a uznání podle tohoto nařízení.

(56) Rovněž je nezbytné odložit uplatňování požadavků na evidenci určitých převoditelných cenných papírů v zaknihované podobě a vypořádání závazků ve vypořádacích systémech nejpozději druhý provozní den po uzavření obchodu, aby účastníci trhu, kteří drží cenné papíry v listinné podobě nebo uplatňují delší vypořádací lhůty, měli dostatek času k dosažení souladu s těmito požadavky,

---

22 Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.
23 Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Hlava I
Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví jednotné požadavky pro vypořádání obchodů s finančními nástroji v Unii a pravidla organizace a chování centrálních depozitářů cenných papírů na podporu bezpečného a hladkého vypořádání.

2. Nestanoví-li se v tomto nařízení jinak, vztahuje se nařízení na vypořádání obchodů se všemi finančními nástroji a veškerou činnost centrálních depozitářů cenných papírů.

3. Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení právních předpisů Unie týkajících se konkrétních finančních nástrojů, především směrnice 2003/87/ES.

4. Články 9 až 18 a 20, jakož i ustanovení hlavy IV se nevztahují na členy Evropského systému centrálních bank (ESCB), jiné vnitrostátní subjekty členských států plnící podobné funkce nebo veřejné subjekty členských států pověřené správou veřejného dluhu nebo do ní zasahující.

Článek 2
Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

   1) „centrálním depozitářem cenných papírů“ (dále jen „centrální depozitář“) se rozumí právnická osoba, která provozuje vypořádací systém, jak je uvedeno v příloze v oddíle A bodě 3, a poskytuje alespoň jednu další základní službu uvedenou v příloze v oddíle A;

   2) „vypořádáním“ se rozumí dokončení obchodu s cennými papíry, jehož cílem je splnění závazků účastníků převodem peněžních prostředků nebo cenných papírů;

   3) „systémem vypořádání obchodů s cennými papíry“ (dále jen „vypořádací systém“) se rozumí systém podle čl. 2 písm. a) první a druhé odrážky směrnice 98/26/ES, jehož činnost spočívá v provádění převodních příkazů vymezených v článku 2 písm. i) druhé odrážce směrnice 98/26/ES;

   4) „vypořádací lhůtou“ se rozumí období mezi dnem uzavření obchodu a určeným dnem vypořádání;

   5) „provozním dnem“ se rozumí obchodní den vymezený v čl. 2 písm. n) směrnice 98/26/ES;

6) „selháním vypořádání“ se rozumí neuskutečnění vypořádání obchodu s cennými papíry k určenému dni vypořádání v důsledku nedodání cenných papírů nebo peněžních prostředků bez ohledu na důvod;

7) „určeným dnem vypořádání“ se rozumí datum, k němuž má na základě dohody stran obchodu s cennými papíry proběhnout vypořádání;

8) „ústřední protistranou“ se rozumí subjekt, který vstupuje mezi protistrany smluv obchodovaných na jednom či několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího;

9) „příslušným orgánem“ se rozumí orgán, který každý členský stát určí v souladu s článkem 10;

10) „účastníkem“ se rozumí kterýkoli účastník vypořádacího systému vymezený v čl. 2 písm. f) směrnice 98/26/ES, včetně ústřední protistrany;

11) „účastí“ se rozumí účast ve smyslu první věty článku 17 směrnice 78/660/EHS nebo přímé či nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku;

12) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž bylo centrálnímu depozitáři uděleno povolení;

13) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má centrální depozitář pobočku nebo poskytuje služby;

14) „pobočkou“ se rozumí provozovna, která není ústředím centrálního depozitáře, je jeho součástí, nemá právní subjektivitu a poskytuje služby centrálního depozitáře, pro něž centrální depozitář získal povolení;

15) „ovládáním“ se rozumí vztah mezi dvěma podniky vymezený v článku 1 směrnice 83/349/EHS;

16) „selháním účastníka“ se rozumí situace, kdy je proti účastníkovi zahájeno úpadkové řízení vymezené v čl. 2 písm. j) směrnice 98/26/ES;

17) „dodáním proti zaplacení“ se rozumí mechanismus vypořádání obchodů s cennými papíry, který spojuje převod cenných papírů s převodem peněžních prostředků tak, že k dodání cenných papírů dojde pouze v případě, že dojde k odpovídající platbě;

18) „účtem cenných papírů“ se rozumí účet, na který lze připsat nebo z kterého lze odepsat cenné papíry;

19) „propojením centrálních depozitářů“ se rozumí ujednání mezi centrálními depozitáři, podle kterého jeden centrální depozitář otevře druhému centrálnímu depozitáři účet ve svém vypořádacím systému, aby umožnil převod cenných papírů od účastníků druhého centrálního depozitáře svým účastníkům. Propojení centrálních depozitářů zahrnuje standardní propojení, nadstandardní propojení a interoperabilní propojení;

20) „standardním propojením“ se rozumí propojení centrálních depozitářů, kdy je jeden centrální depozitář napojen na druhého centrálního depozitáře jako kterýkoli jiný účastník vypořádacího systému provozovaného druhým centrálním depozitářem;

21) „nadstandardním propojením“ se rozumí propojení centrálních depozitářů, kdy jeden centrální depozitář poskytuje jinému centrálnímu depozitáři zvláštní služby odlišné od služeb poskytovaných ostatním účastníkům svého vypořádacího systému;

22) „interoperabilním propojením“ se rozumí propojení centrálních depozitářů, kdy se vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři stanou interoperabilními podle vymezení v čl. 2 písm. o) směrnice 98/26/ES;

23) „převoditelnými cennými papíry“ se rozumějí převoditelné cenné papíry vymezené v čl. 4 bodě 18 směrnice 2004/39/ES;

24) „nástroji peněžního trhu“ se rozumějí nástroje peněžního trhu vymezené v čl. 4 bodě 19 směrnice 2004/39/ES;

25) „podílovými jednotkami subjektů kolektivního investování“ se rozumějí podílové jednotky subjektů kolektivního investování uvedené v příloze I oddíle C bodě 3 směrnice 2004/39/ES;

26) „emisními povolenkami“ se rozumějí nástroje, které se považují za nástroje splňující požadavky směrnice 2003/87/ES;

27) „regulovaným trhem“ se rozumí regulovaný trh vymezený v čl. 4 bodě 14 směrnice 2004/39/ES;

28) „mnohostranným obchodním systémem“ se rozumí mnohostranný obchodní systém vymezený v čl. 4 bodě 15 směrnice 2004/39/ES;

29) „organizovaným obchodním systémem“ se rozumí systém nebo zařízení, které není regulovaným trhem ani mnohostranným obchodním systémem, které je provozováno investičním podnikem nebo organizátorem trhu a uvnitř kterého mohou vzájemně reagovat vícečetné zájmy třetích stran na nákupu či prodeji finančních nástrojů způsobem, jenž vede k uzavření smlouvy v souladu s ustanoveními hlavy II směrnice 2004/39/ES;

30) „dceřinou společností“ se rozumí dceřiný podnik ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS;

31) „zúčtovatelem“ se rozumí zúčtovatel vymezený v čl. 2 písm. d) směrnice 98/26/ES.

2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření k upřesnění technických prvků definic v odst. 1 bodech 17, 20, 21 a 22 a k upřesnění doplňkových služeb uvedených v příloze v oddíle B bodech 1 až 4 a služeb uvedených v příloze v oddíle C bodech 1 a 2.

Hlava II
Vypořádání obchodů s cennými papíry

Kapitola I
Zaknihovaná podoba cenných papírů

Článek 3
Zaknihovaná podoba cenných papírů

1. Společnost vydávající převoditelné cenné papíry, které jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích, zajistí, aby tyto cenné papíry byly zachyceny v zaknihované podobě prostřednictvím imobilizace vydáním hromadného cenného papíru zastupujícího celou emisi nebo formou přímé emise cenných papírů v dematerializované podobě.

2. Pokud jsou cenné papíry uvedené v odstavci 1 obchodovány na regulovaných trzích, v mnohostranných obchodních systémech nebo organizovaných obchodních systémech nebo pokud jsou převáděny v návaznosti na dohodu o finančním zajištění vymezenou v čl. 2 písm. a) směrnice 2002/47/ES, musí být před dnem uzavření obchodu zaknihovány v centrálním depozitáři, pokud tak nebylo učiněno již dříve.

Článek 4
Prosazování pravidel

1. Orgány členského státu, ve kterém je společnost vydávající cenné papíry usazena, jsou příslušné pro zajištění uplatňování čl. 3 odst. 1.

2. Orgány příslušné pro dohled nad regulovanými trhy, mnohostrannými obchodními systémy a organizovanými obchodními systémy zajistí uplatňování čl. 3 odst. 2, pokud jsou cenné papíry uvedené v čl. 3 odst. 1 obchodovány na regulovaných trzích, v mnohostranných obchodních systémech nebo organizovaných obchodních systémech.

3. Orgány členských států odpovědné za uplatňování směrnice 2002/47/ES jsou příslušné pro zajištění uplatňování čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení, pokud jsou cenné papíry uvedené v čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení převáděny v návaznosti na dohodu o finančním zajištění vymezenou v čl. 2 písm. a) směrnice 2002/47/ES.

Kapitola II
Vypořádací lhůty

Článek 5
Určený den vypořádání

1. Účastník vypořádacího systému, který na vlastní účet nebo jménem třetí strany nakupuje nebo prodává převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podílové jednotky subjektů kolektivního investování a emisní povolenky, vypořádá své závazky související s těmito cennými papíry ve vypořádacím systému k určenému dni vypořádání.

2. V případě převoditelných cenných papírů uvedených v odstavci 1, které jsou obchodovány na regulovaných trzích, v mnohostranných obchodních systémech nebo organizovaných obchodních systémech, je určeným dnem vypořádání nejpozději druhý provozní den po uzavření obchodu.

3. Příslušný orgán členského státu, jehož právem se řídí vypořádací systém provozovaný centrálním depozitářem, je příslušný pro zajištění uplatňování odstavců 1 a 2.

Kapitola III
Disciplína při vypořádání

Článek 6
Opatření k prevenci selhání vypořádání

1. Regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém zavedou postupy, které umožní potvrzení příslušných údajů obchodu s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 v den, kdy jim byly zaslány příkazy.

2. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede postupy, které usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 v určený den vypořádání. Podporuje včasné vypořádání k určenému dni vypořádání prostřednictvím vhodných mechanismů, například progresivní struktury poplatků.

3. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede nástroje pro sledování, jež mu umožní předem určit, u kterých obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 je největší pravděpodobnost selhání vypořádání, a požádá účastníky o vypořádání těchto obchodů k určenému dni vypořádání.

4. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění postupů uvedených v odstavcích 1 a 2, které mají umožnit potvrzení příslušných údajů obchodů a usnadnit vypořádání, a podrobností týkajících se nástrojů pro

sledování uvedených v odstavci 3, pomocí nichž má být zjišťováno pravděpodobné selhání vypořádání.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 7
Opatření k řešení selhání vypořádání

1. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede systém pro sledování případů selhání vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1. Pravidelně předkládá zprávy příslušnému orgánu a každé osobě s oprávněným zájmem, pokud jde o počet a podrobnosti případů selhání vypořádání a další důležité informace. Příslušné orgány sdílejí veškeré důležité informace o případech selhání vypořádání s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy.

2. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede postupy, které usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, jež nejsou vypořádány v určený den vypořádání. Tyto postupy zahrnují dostatečně odrazující mechanismus sankcí pro účastníky, kteří způsobili selhání vypořádání.

3. Na účastníka vypořádacího systému, který nedodá finanční nástroje uvedené v čl. 5 odst. 1 přijímajícímu účastníku k určenému dni vypořádání, se uplatní pravidlo náhradní koupě, při níž jsou dané nástroje nejpozději do čtyř dnů po určeném dni vypořádání zakoupeny na trhu a dodány příjemci, a další opatření v souladu s odstavcem 4.

4. Opatření uvedená v odstavci 3 stanoví alespoň:

   a) denní penále na vrub neplnícího účastníka za každý provozní den, který uplyne od určeného dne vypořádání do skutečného dne vypořádání;

   b) lhůtu pro informování neplnícího účastníka před uskutečněním náhradní koupě;

   c) stanovení ceny a nákladů náhradní koupě;

   d) případně stranu, která náhradní koupi uskuteční;

   e) výši náhrady pro přijímajícího účastníka, nebude-li možné náhradní koupi uskutečnit.

5. Opatření uvedená v odstavci 3 musí zajistit, aby:

   a) přijímající účastník získal finanční nástroje alespoň za cenu, jaká byla dohodnuta při uzavření obchodu;

b) denní penále na vrub neplnícího účastníka bylo pro tohoto účastníka dostatečně odrazující;

c) v případě, že nelze uskutečnit náhradní koupi, byla částka peněžité náhrady vyplacené přijímajícímu účastníkovi vyšší než cena finančních nástrojů dohodnutá při uzavření obchodu a poslední zveřejněná cena těchto nástrojů v obchodním systému, v němž byl obchod uzavřen, a dostatečně odrazující pro neplnícího účastníka;

d) strany uskutečňující náhradní koupě, uvedené v odstavci 7, včetně ústředních protistran, sdělily účastníkům poplatky účtované za tuto službu;

e) v případě, že náhradní koupi uskuteční jiná strana než neplnící účastník, nahradil neplnící účastník veškeré částky zaplacené stranou uskutečňující náhradní koupi v souladu s odstavci 3 a 4.

6. Centrální depozitáře, ústřední protistrany, regulované trhy, mnohostranné obchodní systémy a organizované obchodní systémy zavedou postupy, které jim umožní dočasně vyloučit účastníka, který soustavně nedodává finanční nástroje uvedené v odstavci 1 nebo peněžní prostředky k určenému dni vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost poté, co daný účastník dostane příležitost k vyjádření svého stanoviska.

7. Odstavce 2 až 6 se použijí na všechny obchody s nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, které jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích, obchodovány v mnohostranných obchodních systémech nebo organizovaných obchodních systémech nebo vypořádávány ústřední protistranou.

U obchodů, které jsou před vypořádáním ve vypořádacím systému vypořádány ústřední protistranou, provádí opatření uvedená v odstavcích 3 až 5 ústřední protistrana.

U obchodů, které nejsou vypořádány ústřední protistranou, zahrnou regulované trhy, mnohostranné obchodní systémy a organizované obchodní systémy do svých vnitřních pravidel povinnost účastníků podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 3 až 5.

8. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění systému sledování případů selhání vypořádání a podávání zpráv o těchto případech podle odstavce 1, postupů pro usnadnění vypořádání obchodů po selhání podle odstavce 2 a opatření uvedených v odstavcích 3 až 5.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 8
Prosazování pravidel

1. Příslušný orgán členského státu, jehož právem se řídí vypořádací systém provozovaný centrálním depozitářem, je příslušný pro zajištění uplatňování článků 6 a 7 a sledování ukládání sankcí v úzké spolupráci s orgány příslušnými pro dohled nad regulovanými trhy, mnohostrannými obchodními systémy, organizovanými obchodními systémy a ústředními protistranami uvedenými v článku 7. Orgány sledují zejména ukládání sankcí uvedených v čl. 7 odst. 2 a 4 a opatření uvedených v čl. 7 odst. 6.

2. S cílem zajistit jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v Unii v souvislosti s články 6 a 7 tohoto nařízení může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydávat pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Hlava III
Centrální depozitáře cenných papírů

Kapitola I
Povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi

ODDÍL 1
ORGÁNY ODPOVĚDNÉ ZA POVOLOVÁNÍ CENTRÁLNÍCH DEPOZITÁŘŮ A DOHLED NAD NIMI

Článek 9
Příslušný orgán

Centrální depozitář musí mít povolení a podléhat dohledu příslušného orgánu členského státu, v němž je usazen.

Článek 10
Určení příslušného orgánu

1. Každý členský stát určí příslušný orgán odpovědný za plnění povinností podle tohoto nařízení týkajících se udělování povolení centrálním depozitářům usazeným na jeho území a dohledu nad nimi a informuje o něm Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

   Pokud členský stát určí více než jeden příslušný orgán, stanoví jejich příslušné kompetence a určí jeden orgán, který bude odpovědný za spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států, jinými příslušnými orgány uvedenými v článku 11, Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a Evropským orgánem pro bankovnictví, kdykoli je to výslovně uvedeno v tomto nařízení.

2. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy na své internetové stránce zveřejní seznam příslušných orgánů určených v souladu s odstavcem 1.

3. Příslušné orgány mají pravomoci pro dohled a šetření, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

Článek 11
Jiné příslušné orgány

1. Následující orgány se podílejí na povolování centrálních depozitářů a dohledu nad nimi, kdykoli je to výslovně uvedeno v tomto nařízení:

a) orgán příslušný pro dohled nad vypořádacím systémem provozovaným centrálním depozitářem v členském státě, jehož právem se tento vypořádací systém řídí;

b) případně centrální banka v Unii, na jejíchž účtech dochází k peněžnímu vypořádání obchodů ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem, nebo v případě vypořádání prostřednictvím úvěrové instituce v souladu s hlavou IV centrální banka v Unii, která vydává příslušnou měnu.

2. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy na své internetové stránce zveřejní seznam příslušných orgánů uvedených v odstavci 1.

Článek 12
Spolupráce mezi orgány

1. Orgány uvedené v článcích 9 a 11 a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy úzce spolupracují při uplatňování tohoto nařízení, zejména v naléhavých situacích uvedených v článku 13. Je-li to vhodné a potřebné, jsou do této spolupráce zapojeny i jiné veřejné orgány a subjekty, zejména orgány a subjekty zřízené nebo jmenované podle směrnice 2003/87/ES.

   S cílem zajistit jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v Unii, včetně spolupráce mezi orgány uvedenými v článcích 9 a 11 při různém posuzování nezbytném pro uplatňování tohoto nařízení, může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydávat pokyny určené orgánům uvedeným v článku 9 v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Na základě dostupných informací příslušné orgány při výkonu svých obecných povinností řádně zváží potenciální dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech, zejména v naléhavých situacích uvedených v článku 13.

Článek 13
Naléhavé situace

Orgány uvedené v článcích 9 a 11 neprodleně informují Evropský orgán pro cenné papíry a trhy a všechny ostatní orgány o naléhavé situaci týkající se centrálního depozitáře, včetně jakýchkoli změn na finančních trzích, které mohou mít nepříznivý dopad na likviditu trhu a stabilitu finančního systému v některém z členských států, v nichž je centrální depozitář nebo jeden z jeho účastníků usazen.

ODDÍL 2
PODMÍNKY A POSTUPY POVOLOVÁNÍ CENTRÁLNÍCH DEPOZITÁŘŮ

Článek 14
Povolení centrálního depozitáře

1. Právnická osoba, která odpovídá definici centrálního depozitáře, musí před zahájením své činnosti získat povolení od příslušného orgánu členského státu, v němž je usazena.

2. V povolení jsou určeny služby stanovené v příloze v oddílech A a B, které je centrální depozitář oprávněn poskytovat.

3. Centrální depozitář musí trvale splňovat podmínky pro udělení povolení.

   Centrální depozitář bez zbytečného odkladu informuje příslušný orgán o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na podmínky pro udělení povolení.

Článek 15
Postup pro udělení povolení

1. Žádající centrální depozitář předkládá žádost o povolení svému příslušnému orgánu.

2. Žádost o povolení musí být doplněna veškerými informacemi nezbytnými k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že žádající centrální depozitář učinil k okamžiku udělení povolení všechny potřebné kroky pro splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Žádost o povolení musí obsahovat podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny zamýšlené druhy podnikání a organizační struktura centrálního depozitáře.

3. Do 20 pracovních dnů od obdržení žádosti příslušný orgán posoudí, zda je žádost úplná. Pokud žádost není úplná, stanoví příslušný orgán lhůtu, ve které musí žádající centrální depozitář poskytnout doplňující informace. Příslušný orgán informuje žádající centrální depozitář, když je žádost považována za úplnou.

4. Jakmile je žádost považována za úplnou, předá příslušný orgán všechny informace uvedené v žádosti příslušným orgánům uvedeným v článku 11 a konzultuje s nimi parametry vypořádacího systému provozovaného žádajícím centrálním depozitářem.

5. Příslušný orgán před udělením povolení žádajícímu centrálnímu depozitáři konzultuje příslušné orgány druhého zúčastněného členského státu v případě, že:

   a) centrální depozitář je dceřinou společností centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě;

   b) centrální depozitář je dceřinou společností mateřské společnosti centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě;

   c) centrální depozitář je ovládán týmiž fyzickými nebo právnickými osobami, které ovládají jiný centrální depozitář povolený v jiném členském státě.

Konzultace uvedené v prvním pododstavci se týkají:

a) vhodnosti podílníků a účastníků podle čl. 25 odst. 4 a pověsti a zkušeností osob, které skutečně řídí činnost centrálního depozitáře, pokud tito podílníci, účastníci a osoby patří jak k žádajícímu centrálnímu depozitáři, tak k centrálnímu depozitáři povolenému v jiném členském státě;

b) toho, zda vztahy uvedené v odstavci 5 mezi centrálním depozitářem povoleným v jiném členském státě a žádajícím centrálním depozitářem nemají vliv na schopnost žádajícího centrálního depozitáře splnit požadavky tohoto nařízení.

6. Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti příslušný orgán informuje žádající centrální depozitář písemně s plným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda povolení bylo uděleno, či zamítnuto.

7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které má žádající centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu v žádosti o povolení.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů, vzorů a postupů pro žádost o povolení.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 16
Účinky povolení

1. Činnost povoleného centrálního depozitáře je omezena na poskytování služeb, na které se vztahuje jeho povolení.

2. Vypořádací systémy mohou být provozovány pouze povolenými centrálními depozitáři a centrálními bankami.

3. Povolený centrální depozitář nesmí být vystaven žádným rizikům souvisejícím s poskytováním bankovních doplňkových služeb úvěrovou institucí určenou k poskytování těchto služeb v souladu s ustanoveními hlavy IV.

4. Povolený centrální depozitář může mít účast pouze v právnické osobě, jejíž činnost je omezena na poskytování služeb stanovených v příloze v oddílech A a B.

Článek 17
Rozšíření a externí zajišťování činností a služeb

1. Povolený centrální depozitář předloží příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen, žádost o povolení, přeje-li si externě zajišťovat určitou základní službu u třetí strany podle článku 28 nebo rozšířit svou činnost o jednu nebo více z těchto činností:

   a) poskytování další základní a doplňkové služby stanovené v příloze v oddílech A a B, na niž se nevztahuje původní povolení;

   b) provozování dalšího vypořádacího systému;

   c) provádění peněžního vypořádání všech nebo některých obchodů ve vypořádacím systému na účtech u jiné centrální banky;

   d) zřízení propojení centrálních depozitářů.

2. Udělení povolení podle odstavce 1 se řídí postupem stanoveným v článku 15.

   Příslušný orgán informuje žádající centrální depozitář, zda bylo povolení uděleno, či zamítnuto, do tří měsíců od předložení úplné žádosti.

Článek 18
Odnětí povolení

1. Příslušný orgán členského státu, v němž je centrální depozitář usazen, odejme povolení za některé z těchto okolností:

   a) pokud centrální depozitář nevyužil povolení během období dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdal nebo během šesti předchozích měsíců neposkytoval služby či nevykonával činnost;

   b) pokud centrální depozitář získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků;

   c) pokud centrální depozitář přestal splňovat podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, a ve stanovené lhůtě nepřijal nápravná opatření vyžadovaná příslušným orgánem;

   d) pokud centrální depozitář závažně a soustavně porušuje požadavky stanovené v tomto nařízení.

2. Jakmile se příslušný orgán dozví o některé z okolností uvedených v odstavci 1, neprodleně konzultuje příslušné orgány uvedené v článku 11 o nutnosti odejmout povolení, s výjimkou případů, kdy je takové rozhodnutí naléhavě nezbytné.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy a příslušné orgány uvedené v článku 11 mohou kdykoli požádat příslušný orgán členského státu, v němž je centrální

depozitář usazen, o prověření, zda centrální depozitář stále splňuje podmínky, za nichž mu bylo uděleno povolení.

4. Příslušný orgán může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo finanční nástroj.

Článek 19
Rejstřík centrálních depozitářů

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle článků 14, 17 a 18 musí být neprodleně oznámena Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.

2. Centrální banky neprodleně informují Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o každém centrálním depozitáři, který provozují.

3. Název každého centrálního depozitáře, který provozuje činnost v souladu s tímto nařízením a byl povolen nebo uznán podle článků 14, 17 a 23, musí být zapsán v rejstříku s upřesněním služeb a druhů finančních nástrojů, pro něž tento centrální depozitář získal povolení. Do rejstříku se zapisují pobočky provozované centrálním depozitářem v jiných členských státech a propojení centrálních depozitářů. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní rejstřík na zvláštní internetové stránce a průběžně ho aktualizuje.

4. Příslušné orgány uvedené v článku 9 informují Evropský orgán pro cenné papíry a trhy o institucích, které působí jako centrální depozitáře, do 90 dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

ODDÍL 3
DOHLED NAD CENTRÁLNÍMI DEPOZITÁŘI

Článek 20
Prověření a vyhodnocení

1. Příslušný orgán alespoň jednou ročně prověří opatření, strategie, procesy a mechanismy zavedené centrálním depozitářem z hlediska souladu s tímto nařízením a vyhodnotí rizika, kterým centrální depozitář je nebo může být vystaven.

2. Příslušný orgán stanoví četnost a hloubku prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 s ohledem na velikost, systémový význam, povahu, rozsah a komplexnost činností dotyčného centrálního depozitáře. Výsledky prověření a vyhodnocení se aktualizují minimálně jednou ročně.

3. Příslušný orgán může centrální depozitář podrobit kontrole na místě.

4. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 konzultuje příslušný orgán v rané fázi příslušné orgány uvedené v článku 11 ohledně fungování vypořádacích systémů provozovaných daným centrálním depozitářem.

5. Příslušný orgán pravidelně a alespoň jednou ročně informuje příslušné orgány uvedené v článku 11 o výsledcích prověření a vyhodnocení podle odstavce 1, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.

6. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 si příslušné orgány odpovědné za dohled nad centrálními depozitáři, které jsou v některém ze vztahů uvedených v čl. 15 odst. 5 prvním pododstavci písm. a), b) a c), navzájem poskytují veškeré relevantní informace, které by mohly usnadnit plnění jejich úkolů.

7. Příslušný orgán vyžaduje po centrálním depozitáři, který nesplňuje požadavky tohoto nařízení, aby hned v rané fázi přijal nezbytná opatření nebo kroky k řešení situace.

8. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění těchto informací:

   a) informací, které má centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu pro účely prověření uvedeného v odstavci 1;

   b) informací, které má poskytnout příslušný orgán jiným příslušným orgánům podle odstavce 5;

   c) informací, které si mají vzájemně poskytnout příslušné orgány podle odstavce 6.

   Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

9. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro poskytování informací uvedených v odst. 8 prvním pododstavci.

   Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL 4
POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ

Článek 21
Svoboda poskytování služeb v jiném členském státě

1. Povolený centrální depozitář může provozovat své činnosti na území Unie buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo formou přímého poskytování služeb za předpokladu, že se na dotyčné druhy činnosti vztahuje jeho povolení.

2. Centrální depozitář, který zamýšlí poskytovat služby poprvé na území jiného členského státu nebo změnit rozsah poskytovaných služeb, sdělí příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen, tyto informace:

   a) členský stát, ve kterém hodlá provozovat činnost;

   b) podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny především služby, které hodlá poskytovat;

   c) v případě pobočky organizační strukturu pobočky a jména osob odpovědných za její vedení.

3. Do tří měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 2 příslušný orgán sdělí tyto informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, ledaže by měl s ohledem na plánované poskytování služeb důvody pochybovat o přiměřenosti administrativní struktury nebo finanční situace centrálního depozitáře, který zamýšlí poskytovat služby v hostitelském členském státě.

4. Pokud příslušný orgán odmítne sdělit informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotčenému centrálnímu depozitáři do tří měsíců ode dne, kdy obdržel úplné informace.

5. Centrální depozitář může zahájit poskytování služeb v hostitelském členském státě za těchto podmínek:

   a) po obdržení sdělení od příslušného orgánu v hostitelském členském státě, kterým tento orgán potvrzuje přijetí informací podle odstavce 3;

   b) neobdrží-li žádné sdělení, po dvou měsících od data předání informací podle odstavce 3.

6. V případě změny informací sdělovaných podle odstavce 2 uvědomí centrální depozitář o této změně písemně příslušný orgán domovského členského státu nejméně jeden měsíc předtím, než se tato změna uskuteční. Příslušný orgán domovského členského státu o této změně uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

Článek 22
Spolupráce mezi domovskými a hostitelskými orgány

1. Pokud centrální depozitář povolený v jednom členském státě zřídil pobočku v jiném členském státě, může příslušný orgán domovského členského státu tohoto centrálního depozitáře při výkonu svých povinností a po informování příslušného orgánu hostitelského členského státu provádět v této pobočce kontroly na místě.

2. Příslušné orgány hostitelských členských států mohou požadovat, aby jim centrální depozitář poskytující služby v souladu s článkem 21 pravidelně podával zprávy o své činnosti v těchto hostitelských členských státech, zejména pro účely shromažďování statistických údajů.

3. Příslušný orgán domovského členského státu centrálního depozitáře sdělí na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu v přiměřené lhůtě totožnost emitentů a účastníků vypořádacích systémů provozovaných centrálním depozitářem, který poskytuje služby v daném hostitelském členském státě, a jakékoli další důležité informace týkající se činností tohoto centrálního depozitáře v tomto hostitelském členském státě.

4. Jestliže s ohledem na situaci na trzích s cennými papíry v hostitelském členském státě dosáhnou činnosti centrálního depozitáře, který zřídil pobočku nebo interoperabilní propojení s jinými centrálními depozitáři nebo vypořádací systémy v tomto hostitelském členském státě, podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v daném hostitelském členském státě, uzavřou domovské a hostitelské příslušné orgány dohodu o spolupráci pro účely dohledu nad činnostmi daného centrálního depozitáře v hostitelském členském státě.

5. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu jasné a prokazatelné důvody k domněnce, že centrální depozitář poskytující v souladu s článkem 21 služby na jeho území porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, předá svá zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu.

   Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo protože tato opatření nebyla dostatečná, centrální depozitář svým jednáním nadále porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, přijme příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co uvědomí příslušný orgán domovského členského státu, veškerá vhodná opatření nezbytná k zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení na svém území. O těchto opatřeních musí být neprodleně informován Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

   Příslušný orgán hostitelského členského státu může věc předat Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření ke stanovení kritérií, podle nichž by bylo možné považovat činnost centrálního depozitáře v hostitelském členském státě za činnost podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v tomto hostitelském členském státě.

7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů, vzorů a postupů pro spolupráci podle odstavců 1, 3 a 5.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL 5
VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 23
Třetí země

1. Centrální depozitář usazený ve třetí zemi může poskytovat služby centrálního depozitáře buď prostřednictvím pobočky, nebo formou přímého poskytování služeb emitentům a účastníkům usazeným v Unii ve vztahu k jejich činnosti v Unii a může zřídit propojení s centrálním depozitářem usazeným v Unii, pouze pokud byl uznán Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy.

2. Po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 3 uzná Evropský orgán pro cenné papíry a trhy centrální depozitář usazený ve třetí zemi, který požádal o uznání za účelem poskytování služeb uvedených v odstavci 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:

   a) Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 6;

   b) centrální depozitář podléhá účinnému povolování a dohledu, které zajišťují plný soulad s obezřetnostními požadavky platnými v dané třetí zemi;

   c) mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a příslušnými orgány třetí země byla uzavřena dohoda o spolupráci podle odstavce 7.

3. Při posuzování, zda jsou podmínky uvedené v odstavci 2 splněny, vede Evropský orgán pro cenné papíry a trhy konzultace s těmito subjekty:

   a) příslušnými orgány členských států, ve kterých centrální depozitář ze třetí země zamýšlí poskytovat služby centrálního depozitáře;

   b) příslušnými orgány dohledu nad centrálními depozitáři usazenými v Unii, se kterými je centrální depozitář ze třetí země propojen;

   c) orgány uvedenými v čl. 11 odst. 1 písm. a);

   d) orgánem třetí země příslušným pro povolování a dohled nad centrálními depozitáři.

4. Centrální depozitář uvedený v odstavci 1 předloží žádost o uznání Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.

Žádající centrální depozitář poskytne Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy veškeré informace nezbytné k uznání. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti Evropský orgán pro cenné papíry a trhy posoudí, zda je žádost úplná. Pokud žádost není úplná, stanoví lhůtu, ve které musí žádající centrální depozitář poskytnout doplňující informace.

Rozhodnutí o uznání je založeno na kritériích stanovených v odstavci 2.

Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti Evropský orgán pro cenné papíry a trhy informuje žádající centrální depozitář písemně s úplným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda bylo uznání vydáno, nebo zamítnuto.

5. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 3 přezkoumá uznání centrálního depozitáře usazeného ve třetí zemi v případě, že tento depozitář rozšiřuje v Unii služby uvedené v odstavci 1, v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 1 až 4.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zruší uznání daného centrálního depozitáře, pokud podmínky a požadavky podle odstavce 2 již nejsou splněny nebo za okolností uvedených v článku 18.

6. Komise může přijmout rozhodnutí v souladu s postupem uvedeným v článku 66, kterým určí, že právní předpisy a pravidla pro dohled třetí země zajišťují, že centrální depozitáře povolené v uvedené třetí zemi splňují právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení, že tyto centrální depozitáře podléhají v uvedené třetí zemi trvalému účinnému dohledu a prosazování pravidel a že právní rámec dané třetí země stanoví účinný rovnocenný systém uznávání centrálních depozitářů povolených podle právních režimů třetích zemí.

7. V souladu s čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) č. 1095/2010 Evropský orgán pro cenné papíry a trhy uzavře dohodu o spolupráci s dotčenými příslušnými orgány třetích zemí, jejichž právní a dohledový rámec byl uznán za rovnocenný s tímto nařízením v souladu s odstavcem 6. V těchto dohodách jsou stanoveny alespoň:

a) mechanismus pro výměnu informací mezi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a příslušnými orgány dotčených třetích zemí, včetně přístupu ke všem informacím o centrálních depozitářích povolených v třetích zemích, které Evropský orgán pro cenné papíry a trhy požaduje;

b) mechanismus pro okamžité oznámení Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, jestliže se příslušný orgán třetí země domnívá, že centrální depozitář, nad nímž vykonává dohled, porušuje podmínky svého povolení nebo jiné právní předpisy, jež je povinen dodržovat;

c) postupy týkající se koordinace činností dohledu, včetně případných kontrol na místě.

Pokud dohoda o spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů členským státem, musí předávání údajů splňovat ustanovení směrnice 95/46/ES, a pokud dohoda o

spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, musí předávání údajů splňovat ustanovení nařízení (EU) č. 45/2001.

8. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření k upřesnění služeb, pro které centrální depozitář usazený ve třetí zemi musí žádat o uznání Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podle odstavce 1, a informací, které má žádající centrální depozitář tomuto orgánu poskytnout ve své žádosti o uznání podle odstavce 4.

Kapitola II
Požadavky na centrální depozitáře

ODDÍL 1
ORGANIZAČNÍ POŽADAVKY

Článek 24
Obecná ustanovení

1. Centrální depozitář má spolehlivé systémy řízení a správy, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a stabilními hranicemi odpovědnosti, účinné postupy k určení, řízení, sledování a oznamování rizik, kterým je nebo by mohl být vystaven, vhodnou strategii odměňování a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů.

2. Centrální depozitář přijme strategie a postupy, které jsou dostatečně účinné, aby umožňovaly zajistit, že centrální depozitář i jeho řídící pracovníci a zaměstnanci budou dodržovat veškerá ustanovení tohoto nařízení.

3. Centrální depozitář má zavedeny a uplatňuje účinná písemná organizační a administrativní opatření k zjištění a řízení veškerých potenciálních střetů zájmů mezi jím, včetně jeho řídících pracovníků, zaměstnanců, členů správních orgánů nebo jakékoli osoby, která je s nimi přímo či nepřímo propojena, a jeho účastníky nebo jejich klienty. Má zavedeny a uplatňuje adekvátní postupy řešení veškerých případných střetů zájmů.

4. Centrální depozitář zveřejní své systémy řízení a správy, jakož i pravidla, kterými se řídí jeho činnost.

5. Centrální depozitář má zavedeny vhodné postupy, které jeho zaměstnancům umožňují oznamovat potenciální porušení pravidel prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.

6. Centrální depozitář se podrobí častým a nezávislým auditům. Výsledky auditů se sdělují správnímu orgánu a poskytují příslušnému orgánu.

7. Centrální depozitář vázaný kapitálovými vztahy na jiný centrální depozitář, holdingovou společnost nebo úvěrovou instituci uvedenou v hlavě IV přijme

podrobnou strategii a postupy, které upřesňují, jak se požadavky stanovené v tomto článku vztahují na skupinu a různé subjekty ve skupině.

8. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících nástroje pro sledování rizik pro centrální depozitář uvedených v odstavci 1 a odpovědnost klíčových zaměstnanců, pokud jde o tato rizika, potenciální střety zájmů podle odstavce 3 a metody auditu uvedeného v odstavci 6 na úrovni centrálního depozitáře, jakož i na úrovni skupiny.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 25
Vrcholové vedení, správní orgán a podílníci

1. Vrcholové vedení centrálního depozitáře musí mít dostatečně dobrou pověst a množství zkušeností k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.

2. Členové správní rady centrálního depozitáře jsou alespoň z jedné třetiny, nejméně však dva, nezávislí.

3. Odměna nezávislých a jiných členů správní rady bez výkonné funkce není spojena s obchodními výsledky centrálního depozitáře.

4. Správní rada se skládá z vhodných členů s náležitou kombinaci dovedností, zkušeností a znalostí podniku a trhu.

5. Centrální depozitář jednoznačně vymezí úkoly a povinnosti správní rady a poskytne zápisy ze zasedání rady příslušnému orgánu.

6. Podílníci a účastníci centrálního depozitáře, kteří jsou s to přímo nebo nepřímo vykonávat vliv na řízení centrálního depozitáře, musí být vhodní k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.

7. Centrální depozitář:

   a) poskytne příslušnému orgánu informace o své vlastnické struktuře, zejména údaje o druhu a rozsahu podílů všech osob, které jsou s to vykonávat vliv na činnost centrálního depozitáře, a tyto informace rovněž zveřejní;

   b) informuje příslušný orgán o každém převodu vlastnictví, který vede ke změně totožnosti osob vykonávajících vliv na činnost centrálního depozitáře, a tyto informace rovněž zveřejní.

8. Do 60 pracovních dnů od obdržení informací uvedených v odstavci 7 přijme příslušný orgán rozhodnutí o navrhovaných změnách v ovládání centrálního depozitáře. Příslušný orgán odmítne schválit navrhované změny v ovládání

centrálního depozitáře, pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že by tyto změny ohrozily řádné a obezřetné řízení centrálního depozitáře nebo jeho schopnost dodržovat toto nařízení.

Článek 26
Výbor uživatelů

1. Centrální depozitář zřídí pro každý vypořádací systém, který provozuje, výbor uživatelů složený ze zástupců emitentů a účastníků těchto systémů. Stanoviska výboru uživatelů nesmí být pod přímým vlivem vedení centrálního depozitáře.

2. Centrální depozitář vymezí mandát každého zřízeného výboru uživatelů, systém jeho řízení a správy pro zajištění jeho nezávislosti, jeho organizační postupy, jakož i kritéria pro přijetí do výboru a volební mechanismus pro členy výboru. Systém řízení a správy výboru musí být veřejně přístupný a zajišťovat, aby výbor předkládal zprávy přímo správní radě a pořádal pravidelná zasedání.

3. Výbory uživatelů poskytují správní radě centrálního depozitáře stanoviska k zásadním opatřením, která mají dopad na členy, včetně kritérií pro přijímání emitentů nebo účastníků do jednotlivých vypořádacích systémů, úrovně služeb a cenové struktury.

4. Aniž je dotčeno právo příslušných orgánů být řádně informovány, jsou členové výboru uživatelů vázáni mlčenlivostí. Pokud předseda výboru uživatelů určí, že u některého člena dochází v souvislosti s konkrétní záležitostí ke skutečnému nebo potenciálnímu střetu zájmů, nesmí daný člen o uvedené záležitosti hlasovat.

5. Centrální depozitář bezodkladně informuje příslušný orgán o každém případu, kdy se správní rada rozhodne neřídit se stanoviskem výboru uživatelů.

Článek 27
Evidence

1. Centrální depozitář uchovává po dobu alespoň pěti let veškeré záznamy o poskytnutých službách a činnostech, aby příslušný orgán mohl sledovat dodržování požadavků podle tohoto nařízení.

2. Centrální depozitář poskytne evidenci uvedenou v odstavci 1 na požádání příslušnému orgánu a jiným příslušným orgánům uvedeným v článku 11 pro účely plnění jejich pověření.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění evidence uvedené v odstavci 1, jež musí být uchovávána pro účely sledování, zda centrální depozitáře dodržují ustanovení tohoto nařízení.

   Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení formátu evidence uvedené v odstavci 1, jež musí být uchovávána pro účely sledování, zda centrální depozitáře dodržují ustanovení tohoto nařízení.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 28
Externí zajišťování služeb

1. Pokud centrální depozitář zajišťuje služby či činnosti externě u třetí strany, zůstává nadále plně odpovědný za plnění všech svých povinností podle tohoto nařízení a musí neustále splňovat tyto podmínky:

a) externí zajišťování služeb nevede k přenesení vlastní odpovědnosti;

b) vztah a závazky centrálního depozitáře vůči jeho účastníkům či emitentům se tím nezmění;

c) nijak se nezmění podmínky pro povolení centrálního depozitáře;

d) externí zajišťování služeb nebrání výkonu funkce dohledu a dozoru, včetně kontrol na místě za účelem získání všech relevantních informací potřebných pro plnění těchto funkcí;

e) externí zajišťování služeb neznemožňuje centrálnímu depozitáři používat systémy a kontrolní mechanismy nezbytné k řízení rizik, kterým je vystaven;

f) centrální depozitář udržuje nezbytné odborné znalosti a zdroje pro hodnocení kvality poskytovaných služeb a organizační a kapitálové přiměřenosti poskytovatele služeb, pro účinný dohled nad externě zajišťovanými službami a pro řízení rizik spojených s externím zajišťováním služeb;

g) centrální depozitář má přímý přístup k příslušným informacím o externě zajišťovaných službách;

h) poskytovatel služeb spolupracuje v souvislosti s externě zajišťovanými činnostmi s příslušnými orgány a jinými příslušnými orgány uvedenými v článku 11;

i) centrální depozitář zajišťuje, aby poskytovatel služeb splňoval normy stanovené příslušnými právními předpisy o ochraně údajů, které by se uplatňovaly, kdyby poskytovatelé služeb byli usazeni v Unii. Centrální

depozitář je odpovědný za to, aby tyto normy byly uvedeny ve smlouvě mezi smluvními stranami a aby byly dodržovány.

2. Centrální depozitář vymezí v písemné dohodě práva a povinnosti své a poskytovatele služeb. Dohoda o externím zajišťování služeb zahrnuje možnost ukončení centrálním depozitářem.

3. Centrální depozitář zpřístupní na požádání příslušnému orgánu a jiným příslušným orgánům uvedeným v článku 11 veškeré informace nezbytné k posouzení souladu externě zajišťovaných činností s požadavky tohoto nařízení.

4. Externí zajišťování základní služby podléhá povolení příslušného orgánu podle článku 17.

5. Odstavce 1 až 4 se nepoužijí, jestliže centrální depozitář externě zajišťuje některé služby nebo činnosti u veřejného subjektu a toto externí zajišťování se řídí zvláštním právním, regulačním a organizačním rámcem, na němž se veřejný subjekt a příslušný centrální depozitář dohodly a který formalizovaly a který byl schválen příslušnými orgány na základě požadavků stanovených v tomto nařízení.

ODDÍL 2
PRAVIDLA CHOVÁNÍ

Článek 29
Obecná ustanovení

1. Centrální depozitář je zorganizován tak, aby splňoval potřeby svých účastníků a trhů, kterým poskytuje služby.

2. Centrální depozitář má stanoveny jasně definované, měřitelné a dosažitelné cíle, například pokud jde o minimální úroveň služeb, očekávání z hlediska řízení rizik a obchodní priority.

3. Centrální depozitář má zavedena transparentní pravidla pro vyřizování stížností.

Článek 30
Požadavky na účast

1. Centrální depozitář má pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena veřejná kritéria pro účast, která umožňují spravedlivý a otevřený přístup. Kritéria jsou transparentní, objektivní, nediskriminační a založená na rizicích, aby byl zajištěn spravedlivý a otevřený přístup k centrálnímu depozitáři. Kritéria omezující přístup jsou povolena, pouze pokud je jejich cílem kontrola rizika pro centrální depozitář.

2. Centrální depozitář vyřizuje žádosti o přístup neprodleně, nejpozději však do jednoho měsíce, a postupy pro vyřizování žádostí o přístup zveřejní.

3. Centrální depozitář může odepřít přístup účastníkovi, který splňuje kritéria uvedená v odstavci 1, pouze s řádným písemným odůvodněním a na základě komplexní analýzy rizik.

V případě zamítnutí žádosti má žádající účastník právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odepřel přístup.

Odpovědný příslušný orgán stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody zamítnutí žádosti, a zašle žádajícímu účastníkovi odpověď s odůvodněním.

Odpovědný příslušný orgán konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán místa usazení žádajícího účastníka. Pokud orgán žádajícího účastníka s posouzením nesouhlasí, je věc postoupena Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře udělit přístup žádajícímu účastníkovi považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán tomuto centrálnímu depozitáři příkaz, aby žádajícímu účastníkovi přístup udělil.

4. Centrální depozitář má zavedeny objektivní a transparentní postupy pro pozastavení a řádné ukončení účasti účastníků, kteří již nesplňují kritéria pro účast uvedená v odstavci 1.

5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření k upřesnění rizik, která mohou být důvodem k odepření přístupu účastníků k centrálnímu depozitáři, a prvků postupu uvedeného v odstavci 3.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavci 3.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 31
Transparentnost

1. Centrální depozitář zveřejní u každého vypořádacího systému, který provozuje, jakož i u každé z jiných služeb, které vykonává, ceny a poplatky související s poskytovanými službami. Uvede samostatně ceny a poplatky jednotlivých poskytovaných služeb a funkcí, včetně slev a rabatů a podmínek jejich využití. Umožňuje zákazníkům samostatný přístup ke konkrétním poskytovaným službám.

2. Centrální depozitář zveřejní svůj ceník, aby usnadnil srovnání nabídek a umožnil zákazníkům předvídat cenu, kterou mají zaplatit za využívání služeb.

3. Centrální depozitář je vázán svou uveřejněnou cenovou politikou.

4. Centrální depozitář poskytuje svým zákazníkům informace, které umožňují porovnání faktur se zveřejněnými ceníky.

5. Centrální depozitář informuje všechny účastníky o rizicích spojených s poskytovanými službami.

6. Centrální depozitář vede odděleně účty nákladů a výnosů z poskytnutých služeb a tyto informace poskytuje příslušnému orgánu.

Článek 32
Postupy komunikace s účastníky a jinými subjekty tržní infrastruktury

Centrální depozitáře se při komunikaci s účastníky vypořádacích systémů, které provozují, a se subjekty tržní infrastruktury, s nimiž jsou propojeny, řídí uznanými postupy komunikace a standardy pro zpracování zpráv a referenčních údajů, aby usnadnily efektivní vedení evidence, provádění plateb a vypořádání.

ODDÍL 3
POŽADAVKY NA SLUŽBY CENTRÁLNÍHO DEPOZITÁŘE

Článek 33
Obecná ustanovení

Centrální depozitář má pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena vhodná pravidla a postupy, včetně spolehlivých účetních postupů a kontrolních mechanismů, aby byla zajištěna celistvost emisí cenných papírů a bylo možné omezit a řídit rizika spojená s úschovou cenných papírů a vypořádáním obchodů s cennými papíry.

Článek 34
Celistvost emise

1. Centrální depozitář přijme vhodná opatření pro účely sesouhlasení, kterým ověřuje, že počet cenných papírů tvořících emisi nebo část emise a předložených centrálnímu depozitáři se rovná souhrnu cenných papírů zachycených na účtech cenných papírů účastníků vypořádacího systému, který centrální depozitář provozuje. Opatření pro sesouhlasení se provádějí během provozního dne.

2. Je-li to vhodné a podílejí-li se na procesu sesouhlasení určité emise cenných papírů jiné subjekty, např. emitent, registry emisí cenných papírů, zprostředkovatelé emisí, správci emisí, společné depozitáře, jiné centrální depozitáře nebo jiné subjekty, vyžaduje centrální depozitář, aby tyto subjekty zavedly odpovídající opatření pro spolupráci a výměnu informací s centrálním depozitářem za účelem zachování celistvosti emise.

3. Ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem není povoleno přečerpání účtu cenných papírů, debetní zůstatky nebo vytváření nových cenných papírů.

4. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících opatření centrálního depozitáře pro účely sesouhlasení podle odstavců 1 až 3.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 35
Ochrana cenných papírů účastníků

1. Centrální depozitář vede u každého vypořádacího systému, který provozuje, evidenci a účty, které mu umožňují kdykoli okamžitě rozlišit cenné papíry jednoho účastníka od cenných papírů jiného účastníka a případně od svých vlastních aktiv.

2. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které umožňují účastníkovi rozlišit své cenné papíry od cenných papírů jeho klientů.

3. Centrální depozitář nabízí službu vedení evidence a účtů, které umožňují účastníkovi rozlišit cenné papíry jeho jednotlivých klientů, pokud si to účastník přeje („evidence jednotlivých klientů“).

4. Centrální depozitář zveřejní úroveň ochrany a náklady spojené s různými úrovněmi oddělení účtů, které poskytuje, a nabízí tyto služby za přiměřených obchodních podmínek.

5. Centrální depozitář nesmí použít cenné papíry účastníka pro jakýkoli účel bez výslovného souhlasu tohoto účastníka.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících metody knihování a struktury účtů umožňující rozlišovat držení cenných papírů podle odstavců 1 až 3 a metody jejich posuzování.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 36
Neodvolatelnost vypořádání

1. Centrální depozitář zajistí, aby vypořádací systém, který provozuje, nabízel účastníkům přiměřenou ochranu. Vypořádací systém, který centrální depozitář provozuje, musí být určen a oznámen podle postupů uvedených v čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES.

2. Centrální depozitář zavede pro své vypořádací systémy postupy, které umožňují včasné provedení vypořádání, minimální vytavení účastníků riziku protistrany a riziku likvidity a nízkou míru selhání vypořádání.

3. Centrální depozitář jasně vymezí okamžik, kdy se převodní příkaz ve vypořádacím systému stává neodvolatelným, právně vymahatelným a závazným pro třetí strany.

4. Centrální depozitář zveřejní, v jakém okamžiku se převod peněžních prostředků a cenných papírů ve vypořádacím systému stává neodvolatelným, právně vymahatelným a závazným pro třetí strany.

5. Odstavce 3 a 4 se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se propojení a společné IT infrastruktury pro vypořádání podle článku 45.

6. Centrální depozitář zajistí, aby se vypořádání stalo neodvolatelným nejpozději ke konci provozního dne v určený den vypořádání. Na žádost výboru uživatelů zavede systémy, které umožňují vypořádání během provozního dne nebo vypořádání v reálném čase.

7. Peněžní prostředky získané při vypořádání obchodů s cennými papíry musí být příjemcům k dispozici nejpozději do konce provozního dne v určený den vypořádání.

8. Veškeré obchody s cennými papíry s převodem peněžních prostředků mezi přímými účastníky vypořádacích systémů provozovaných centrálním depozitářem se vypořádávají na bázi dodání proti zaplacení.

9. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících prvky postupů uvedených v odstavci 2, které umožňují včasné provedení vypořádání.

   Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 37
Peněžní vypořádání

1. U obchodů denominovaných v měně země, kde se uskutečňuje vypořádání, provádí centrální depozitář, pokud je to vhodné a možné, vypořádání peněžních převodů v příslušném vypořádacím systému prostřednictvím účtů vedených u centrální banky používající tuto měnu.

2. Pokud vypořádání přes účty u centrální banky není vhodné nebo možné, může centrální depozitář nabídnout peněžní vypořádání všech nebo některých obchodů ve svých vypořádacích systémech prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce. Pokud centrální depozitář nabídne vypořádání přes účty u úvěrové instituce, učiní tak v souladu s ustanoveními hlavy IV.

3. Pokud centrální depozitář nabízí vypořádání prostřednictvím účtů u centrální banky i u úvěrové instituce, mají jeho účastníci právo zvolit si mezi těmito dvěma možnostmi.

4. Centrální depozitář poskytne účastníkům trhu dostatečné informace, aby mohli určit a vyhodnotit rizika a náklady související s těmito službami.

5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření vymezujících případy, kdy vypořádání peněžních převodů v konkrétní měně prostřednictvím účtů u centrální banky není vhodné a možné, a metody posuzování těchto případů.

Článek 38
Pravidla a postupy při selhání účastníka

1. Centrální depozitář zavede pro každý vypořádací systém, který provozuje, účinná a jasně vymezená pravidla a postupy k řešení selhání účastníka, které zajišťují, aby centrální depozitář mohl přijmout včasná opatření k zmírnění ztráty a tlaků na likviditu a nadále plnit své povinnosti.

2. Centrální depozitář svá pravidla a postupy pro případ selhání účastníka zveřejní.

3. Centrální depozitář se svými účastníky a ostatními relevantními zúčastněnými stranami provádí pravidelné testování a revize svých postupů pro případ selhání účastníka, aby byla zajištěna jejich proveditelnost a účinnost.

4. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vydávat pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL 4
OBEZŘETNOSTNÍ POŽADAVKY

Článek 39
Obecné požadavky

Centrální depozitář přijme spolehlivý rámec pro komplexní řízení právních, podnikatelských, operačních a jiných rizik.

Článek 40
Právní rizika

1. Pro účely povolování a dohledu, jakož i informování svých zákazníků musí mít centrální depozitář pro všechny vypořádací systémy, které provozuje, jasná a srozumitelná pravidla, postupy a smlouvy.

2. Centrální depozitář koncipuje pravidla, postupy a smlouvy tak, aby mohly být vymáhány ve všech relevantních právních jurisdikcích, a to i v případě selhání účastníka.

3. Centrální depozitář provozující činnost v různých jurisdikcích zjišťuje a snižuje rizika vyplývající z případné kolize právních norem jednotlivých jurisdikcí.

Článek 41
Obecné podnikatelské riziko

Centrální depozitář musí mít spolehlivé IT nástroje pro řízení a kontrolu, aby mohl zjišťovat, sledovat a řídit obecná podnikatelská rizika, včetně obchodní strategie, peněžních toků a provozních nákladů.

Článek 42
Operační rizika

1. Centrální depozitář určí všechny potenciální vnitřní i vnější zdroje operačního rizika a omezuje jejich dopad zaváděním vhodných IT nástrojů, kontrolních mechanismů a postupů pro všechny vypořádací systémy, které provozuje.

2. Centrální depozitář používá vhodné IT nástroje, které zajišťují vysoký stupeň bezpečnosti a provozní spolehlivosti a mají dostatečnou kapacitu. IT nástroje musí adekvátně zvládat složitost, rozmanitost a druhy prováděných služeb a činností, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti, celistvosti a důvěrnosti uchovávaných informací.

3. Pro účely služby registrace a centrální evidence, jakož i pro každý vypořádací systém, který provozuje, centrální depozitář vypracuje, zavede a udržuje odpovídající strategii zajištění kontinuity provozu a plán obnovy provozu po havárii, aby zajistil zachování služeb, včasnou obnovu provozu a plnění povinností centrálního depozitáře v případě událostí, které představují významné riziko narušení provozu.

4. Plán uvedený v odstavci 3 musí zajistit minimálně obnovení všech transakcí probíhajících v době narušení provozu a umožnit účastníkům centrálního depozitáře pokračovat s jistotou v činnosti a dokončit vypořádání v plánovaný den. Plán musí zahrnovat zřízení druhého místa zpracování s požadovanou úrovní hlavních zdrojů, kapacit a funkcí, včetně vhodně kvalifikovaných a zkušených pracovníků.

5. Centrální depozitář sestaví a provádí plán testování režimů uvedených v odstavcích 1 až 4.

6. Centrální depozitář určí, sleduje a řídí rizika, která pro jeho provoz mohou představovat hlavní účastníci vypořádacích systémů, které provozuje, jakož i poskytovatelé služeb a technické infrastruktury, jiné centrální depozitáře nebo jiné subjekty tržní infrastruktury.

7. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících operační rizika uvedená v odstavcích 1 a 6, metody testování, řešení nebo minimalizace těchto rizik, včetně strategie zajištění kontinuity provozu a obnovy provozu po havárii uvedených v odstavcích 3 a 4, a metody jejich posuzování.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 43
Investiční rizika

1. Centrální depozitář drží svá finanční aktiva u centrálních bank nebo povolených úvěrových institucí, které mají spolehlivé účetní postupy, režimy úschovy a mechanismy vnitřní kontroly, jež daná aktiva plně chrání.

2. Centrální depozitář musí mít v případě potřeby okamžitý přístup ke svým aktivům.

3. Centrální depozitář ukládá své finanční zdroje pouze do hotovosti nebo vysoce likvidních finančních nástrojů s minimálním tržním a úvěrovým rizikem. Tyto investice lze rychle přeměnit do likvidní podoby s minimálním nepříznivým účinkem na cenu.

4. Centrální depozitář bere při přijímání svých investičních rozhodnutí v úvahu celkové expozice vůči úvěrovému riziku jednotlivých institucí a zajistí, aby jeho celková expozice vůči riziku jakékoli jednotlivé instituce zůstala v přijatelných mezích koncentrace.

Článek 44
Kapitálové požadavky

1. Kapitál centrálního depozitáře spolu s nerozděleným ziskem a rezervními fondy musí být úměrný rizikům vyplývajícím z jeho činností. Musí být neustále dostačující k tomu, aby:

   a) byla zajištěna odpovídající ochrana centrálního depozitáře proti operačnímu, právnímu, podnikatelskému a investičnímu riziku a riziku plynoucímu z úschovy;

   b) pokryl případné obecné obchodní ztráty, aby centrální depozitář mohl pokračovat v poskytování služeb;

   c) zajistil v případě selhání v přiměřené lhůtě řádnou likvidaci nebo restrukturalizaci podniku centrálního depozitáře;

   d) umožňoval centrálnímu depozitáři hradit běžné a plánované provozní výdaje nejméně po dobu šesti měsíců při různých stresových scénářích.

2. Centrální depozitář udržuje plán pro následující situace:

   a) získání dodatečného kapitálu, pokud by jeho vlastní kapitál klesl téměř na nebo pod úroveň požadavků podle odstavce 1;

b) uskutečnění řádné likvidace nebo reorganizace činností a služeb, pokud by centrální depozitář nebyl schopen získat nový kapitál.

Tento plán je schválen správní radou nebo jejím příslušným výborem a pravidelně aktualizován.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících kapitál, nerozdělený zisk a rezervní fondy centrálního depozitáře uvedené v odstavci 1 a prvky plánu uvedeného v odstavci 2.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL 5
POŽADAVKY NA PROPOJENÍ CENTRÁLNÍCH DEPOZITÁŘŮ

Článek 45
Propojení centrálních depozitářů

1. Před vytvořením propojení centrálních depozitářů a poté průběžně musí všechny zúčastněné centrální depozitáře zjišťovat, vyhodnocovat, sledovat a řídit veškeré možné zdroje rizika pro sebe a pro své účastníky vyplývajícího z vytvořeného propojení.

2. Propojení podléhá povolení podle čl. 17 odst. 1 písm. d).

3. Propojení musí poskytovat přiměřenou ochranu propojeným centrálním depozitářům a jejich účastníkům, zejména ve vztahu k případným úvěrům přijatým centrálními depozitáři a k riziku koncentrace a k riziku likvidity vyplývajícím z daného propojení.

Propojení musí mít základ v odpovídajícím smluvním ujednání, které stanoví příslušná práva a povinnosti propojených centrálních depozitářů a případně jejich účastníků. Smluvní ujednání s přeshraniční dimenzí stanoví jednoznačnou volbu práva, kterým se řídí každý aspekt fungování daného propojení.

4. V případě předběžných převodů cenných papírů mezi propojenými centrálními depozitáři je zakázán zpětný převod cenných papírů před tím, než se první převod stane neodvolatelným.

5. Centrální depozitář, který k provozování propojení s jiným centrálním depozitářem využívá zprostředkovatele, měří, sleduje a řídí další rizika vyplývající z využití daného zprostředkovatele.

6. Propojené centrální depozitáře mají zavedeny spolehlivé postupy sesouhlasení, aby byla zajištěna správnost jejich evidencí.

7. Je-li to praktické a proveditelné, umožňuje propojení centrálních depozitářů vypořádání obchodů mezi jejich účastníky formou dodání proti zaplacení. Důvody pro případné vypořádání jiným mechanismem se oznamují příslušným orgánům.

8. Interoperabilní vypořádací systémy a centrální depozitáře, které používají společnou infrastrukturu pro vypořádání, stanoví totožné okamžiky pro:

   a) zadávání převodních příkazů do systému;

   b) neodvolatelnost převodních příkazů;

   c) neodvolatelnost převodů cenných papírů a peněžních prostředků.

9. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem upřesňujících podmínky stanovené v odstavci 3, podle nichž každý druh propojení musí poskytovat přiměřenou ochranu propojených centrálních depozitářů a jejich účastníků, zejména pokud centrální depozitář hodlá stát se účastníkem vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem, sledování a řízení dalších rizik uvedených v odstavci 5 vyplývajících z využití zprostředkovatelů, metod sesouhlasení uvedených v odstavci 6, případů uvedených v odstavci 7, kdy je vypořádání formou dodání proti zaplacení prostřednictvím propojení praktické a proveditelné, a metod jejich posuzování.

   Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 řízení (EU) č. 1095/2010.

Kapitola III
Kolizní normy

Článek 46
Rozhodné právo pro majetkové aspekty

1. Otázky týkající se majetkových aspektů ve vztahu k finančním nástrojům v držení centrálního depozitáře se řídí právem země, v níž je veden příslušný účet.

2. Pokud se účet používá k vypořádání ve vypořádacím systému, je rozhodným právem právo, kterým se řídí vypořádací systém.

3. Pokud se účet nepoužívá k vypořádání ve vypořádacím systému, má se za to, že tento účet je veden v místě obvyklého sídla daného centrálního depozitáře podle vymezení v článku 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008[24].

[24] Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

4. Použitím práva země určené v tomto článku se rozumí použití právních norem platných v dané zemi, s výjimkou jejích norem mezinárodního práva soukromého.

Kapitola IV
Přístup k centrálním depozitářům

ODDÍL 1
PŘÍSTUP EMITENTŮ K CENTRÁLNÍM DEPOZITÁŘŮM

Článek 47
Svoboda vydat cenné papíry u centrálního depozitáře povoleného v EU

1. Aniž je dotčeno právo společností, podle něhož jsou cenné papíry vydány, má emitent právo zařídit jejich zaevidování v jakémkoli centrálním depozitáři usazeném v jakémkoli členském státu.

2. Předloží-li emitent žádost o zaevidování cenných papírů v centrálním depozitáři, vyřizuje tento centrální depozitář žádost promptně a žádajícímu emitentovi odpoví ve lhůtě tří měsíců.

3. Centrální depozitář může odmítnout poskytnout emitentovi služby. Odmítnutí může být založeno pouze na komplexní analýze rizika nebo na neexistenci přístupu centrálního depozitáře k údajům o obchodech z trhu, na kterém jsou nebo budou cenné papíry žádajícího emitenta obchodovány.

4. Pokud centrální depozitář odmítne žádajícímu emitentovi poskytnout služby, sdělí mu úplné důvody svého odmítnutí.

   V případě odmítnutí má žádající emitent právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odmítl poskytnout služby.

   Příslušný orgán centrálního depozitáře stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí sdělené centrálním depozitářem, a zašle emitentovi odpověď s odůvodněním.

   Příslušný orgán centrálního depozitáře konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán místa usazení žádajícího emitenta. Pokud orgán místa usazení žádajícího emitenta s posouzením nesouhlasí, je věc postoupena Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

   Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout služby emitentovi považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán tomuto centrálnímu depozitáři příkaz, aby žádajícímu emitentovi služby poskytl.

5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření k upřesnění rizik, která mohou být důvodem k odmítnutí přístupu emitentů k centrálnímu depozitáři, a prvků postupu uvedeného v odstavci 4.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavci 2.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL 2
VZÁJEMNÝ PŘÍSTUP MEZI CENTRÁLNÍMI DEPOZITÁŘI

Článek 48
Standardní propojení

Centrální depozitář má právo stát se účastníkem jiného centrálního depozitáře v souladu s článkem 30 a na základě povolení propojení centrálních depozitářů podle článku 17.

Článek 49
Nadstandardní propojení

1. Žádá-li centrální depozitář jiný centrální depozitář o vytvoření zvláštních funkcí pro přístup k němu, může hostitelský centrální depozitář takovou žádost zamítnout pouze na základě zvážení rizika. Žádost nesmí zamítnout z důvodu ztráty podílu na trhu.

2. Hostitelský centrální depozitář může od žádajícího centrálního depozitáře požadovat poplatek za zřízení nadstandardního propojení na základě vícenákladů, nedohodnou-li se strany jinak.

Článek 50
Postup zřízení propojení mezi centrálními depozitáři

1. Předloží-li centrální depozitář žádost o přístup k jinému centrálnímu depozitáři, vyřizuje tento centrální depozitář žádost promptně a žádajícímu centrálnímu depozitáři odpoví ve lhůtě tří měsíců.

2. Centrální depozitář může odmítnout přístup žádajícímu centrálnímu depozitáři, pouze pokud by jeho přístup ovlivnil fungování finančních trhů a byl příčinou systémového rizika. Odmítnutí se může zakládat pouze na komplexní analýze rizika.

Pokud centrální depozitář odmítne přístup, sdělí žádajícímu centrálnímu depozitáři úplné důvody svého odmítnutí.

V případě odmítnutí má žádající centrální depozitář právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odmítl přístup.

Odpovědný příslušný orgán stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí, a zašle žádajícímu centrálnímu depozitáři odpověď s odůvodněním.

Odpovědný příslušný orgán konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán žádajícího centrálního depozitáře. Pokud orgán žádajícího centrálního depozitáře s posouzením nesouhlasí, může každý z obou orgánů věc postoupit Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře udělit přístup žádajícímu centrálnímu depozitáři považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán tomuto centrálnímu depozitáři příkaz, aby žádajícímu centrálnímu depozitáři přístup udělil.

3. Pokud se centrální depozitáře dohodnou na zřízení propojení, předloží své rozhodnutí ke schválení svým příslušným orgánům v souladu s článkem 17 a tyto orgány posoudí, zda jsou potenciální rizika vyplývající z tohoto propojení, jako je úvěrové riziko, riziko likvidity, operační riziko a jakákoli jiná relevantní rizika, zcela omezena.

   Příslušné orgány jednotlivých centrálních depozitářů odmítnou propojení povolit, pokud by mohlo ovlivnit fungování vypořádacích systémů provozovaných žádajícími centrálními depozitáři.

4. Příslušné orgány jednotlivých centrálních depozitářů se navzájem konzultují, pokud jde o schválení propojení, a pokud je to nezbytné v případě rozcházejících se rozhodnutí, mohou věc postoupit Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření k upřesnění prvků postupů uvedených v odstavcích 1 až 3.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů a vzorů pro postupy uvedené v odstavcích 1 až 3.

   Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL 3
PŘÍSTUP MEZI CENTRÁLNÍM DEPOZITÁŘEM A JINÝM SUBJEKTEM TRŽNÍ INFRASTRUKTURY

Článek 51
Přístup mezi centrálním depozitářem a jiným subjektem tržní infrastruktury

1. Ústřední protistrana a obchodní systém poskytnou centrálnímu depozitáři na jeho žádost na základě zásady nediskriminace a transparentnosti údaje o obchodech a mohou po žádajícím centrálním depozitáři požadovat za tyto údaje poplatek na základě vícenákladů, nedohodnou-li se obě strany jinak.

   Centrální depozitář poskytne ústřední protistraně nebo obchodnímu místu přístup ke svým vypořádacím systémům na základě zásady nediskriminace a transparentnosti a může za tento přístup požadovat poplatek na základě vícenákladů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Předloží-li jedna strana druhé straně žádost o přístup v souladu s odstavcem 1, musí být tato žádost vyřízena promptně a žádající straně odpovězeno ve lhůtě jednoho měsíce.

3. Hostitelská strana může přístup odmítnout, pouze pokud by tento přístup ovlivnil fungování finančních trhů a byl příčinou systémového rizika. Žádost nesmí být zamítnuta z důvodu ztráty podílu na trhu.

   Strana, která odmítne umožnit přístup, poskytne žádající straně úplné odůvodnění svého odmítnutí založené na komplexní analýze rizika. V případě odmítnutí má žádající strana právo podat stížnost k příslušnému orgánu strany, která přístup odmítla.

   Odpovědný příslušný orgán stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí, a zašle žádající straně odpověď s odůvodněním.

   Odpovědný příslušný orgán konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán žádající strany. Pokud orgán žádající strany s posouzením nesouhlasí, může každý z obou orgánů věc postoupit Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

   Pokud se odmítnutí udělit přístup považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán dotčené straně příkaz, aby přístup ke svým službám udělila.

4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 týkajících se opatření k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavcích 1 až 3.

5. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavcích 1 až 3.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v předchozím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA IV

ÚVĚROVÉ INSTITUCE URČENÉ K POSKYTOVÁNÍ BANKOVNÍCH DOPLŇKOVÝCH SLUŽEB ÚČASTNÍKŮM CENTRÁLNÍCH DEPOZITÁŘŮ

Článek 52
Povolení poskytovat bankovní doplňkové služby

1. Centrální depozitář neposkytuje žádné z bankovních doplňkových služeb uvedených v příloze v oddíle C.

2. Odchylně od odstavce 1 platí, že pokud je příslušný vnitrostátní orgán podle čl. 53 odst. 1 tohoto nařízení přesvědčen, že centrální depozitář má zavedeny veškeré potřebné záruky, aby mohl vykonávat doplňkové služby, může tento příslušný orgán Komisi předložit žádost, aby tomuto centrálnímu depozitáři povolila vykonávat i doplňkové služby stanovené v oddílu C přílohy. Tato žádost musí obsahovat:

   a) důkazy odůvodňující žádost s podrobným vysvětlením opatření, které centrální depozitář zavedl k řešení v škerých souvisejících rizik;

   b) odůvodněné posouzení, že toto řešení je nejúčinnějším prostředkem k zajištění systémové odolnosti;

   c) analýzu očekávaného dopadu na relevantní finanční trh a finanční stabilitu.

   Následně po podrobném posouzení dopadů, konzultaci s dotčenými podniky a po zohlednění stanovisek EBA, ESMA a ECB přijme Komise prováděcí rozhodnutí postupem podle článku 66. Komise své prováděcí rozhodnutí odůvodní.

   Centrální depozitář, který využívá výjimku, má povolení jako úvěrová instituce, jak je stanoveno v hlavě II směrnice 2006/48/ES. Toto povolení je omezeno výhradně na poskytování doplňkových služeb bankovní povahy, které má povoleno poskytovat v souladu s odstavcem 4 a implikuje splnění obezřetnostních požadavků a požadavků v oblasti dohledu stanovených v článcích 57 a 58.

3. Centrální depozitář, který má v úmyslu provádět peněžní vypořádání všech nebo některých obchodů ve vypořádacím systému podle čl. 37 odst. 2 tohoto nařízení, musí získat povolení, aby pro tento účel mohl určit povolenou úvěrovou instituci podle hlavy II směrnice 2006/48/ES, ledaže by příslušný orgán uvedený v čl. 53 odst. 1 tohoto nařízení na základě dostupných důkazů doložil, že expozice jedné úvěrové

instituce koncentraci rizik podle čl. 57 odst. 3 a 4 tohoto nařízení není dostatečně omezena. Pokud příslušný orgán uvedený v čl. 53 odst. 1 toto doloží, může požadovat, aby centrální depozitář určil více než jednu uvěrovou instituci. Určené úvěrové instituce se považují za zúčtovatele.

4. Povolení uvedené v odstavci 3 se vztahuje na doplňkové služby uvedené v příloze v oddíle C, které určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář, jemuž byla udělena výjimka na základě odstavce 2 tohoto článku, může chtít poskytovat svým účastníkům.

5. Pokud centrální depozitář a určená úvěrová instituce patří do skupiny podniků fakticky ovládané toutéž mateřskou společností, je povolení podle hlavy II směrnice 2006/48/ES této určené úvěrové instituce omezeno výlučně na poskytování bankovních doplňkových služeb, jež má povoleny poskytovat v souladu s odstavcem 3 tohoto článku. Stejný požadavek se použije na centrálního depozitáře, jemuž byla přiznána výjimka podle odstavce 2 tohoto článku.

6. Centrální depozitář a určené úvěrové instituce musí trvale splňovat podmínky nezbytné pro povolení podle tohoto nařízení.

   Centrální depozitář bez zbytečného odkladu informuje příslušný orgán o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na podmínky pro udělení povolení.

Článek 53
Postupy pro vydávání a zamítnutí povolení

1. Centrální depozitář předloží žádost o povolení určit úvěrovou instituci požadovanou podle článku 52 příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen.

2. Žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že centrální depozitář a určená úvěrová instituce učinily k okamžiku udělení povolení všechny potřebné kroky pro splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Obsahuje podnikatelský plán uvádějící zamýšlené bankovní doplňkové služby, organizační strukturu vztahů mezi centrálním depozitářem a určenou úvěrovou institucí a jakým způsobem tato úvěrová instituce hodlá splnit obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 57 odst. 1, 3 a 4.

3. Příslušný orgán postupuje podle čl. 15 odst. 3 a 6.

4. Příslušný orgán před udělením povolení centrálnímu depozitáři konzultuje tyto orgány:

   a) příslušný orgán uvedený v čl. 11 odst. 1 písm. a) ohledně toho, zda zamýšlené poskytování služeb určenou úvěrovou institucí neovlivní fungování vypořádacího systému provozovaného žádajícím centrálním depozitářem;

   b) příslušný orgán uvedený v čl. 58 odst. 1 ohledně schopnosti úvěrové instituce splnit obezřetnostní požadavky podle článku 57.

5. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které má žádající centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje po konzultaci s členy Evropského systému centrálních bank návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů, vzorů a postupů pro konzultace mezi orgány před udělením povolení podle odstavce 4.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 54
Rozšíření bankovních doplňkových služeb

1. Centrální depozitář, který má v úmyslu rozšířit bankovní doplňkové služby, pro něž určil úvěrovou instituci, předloží žádost o rozšíření příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen.

2. Žádost o rozšíření podléhá postupu podle článku 53.

Článek 55
Odnětí povolení

1. Příslušný orgán členského státu, v němž je centrální depozitář usazen, odejme povolení za některé z těchto okolností:

   a) pokud centrální depozitář nevyužil povolení během období dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdal nebo pokud určená úvěrová instituce během šesti předchozích měsíců neposkytovala služby či nevykonávala činnost;

   b) pokud centrální depozitář získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků;

   c) pokud centrální depozitář a určená úvěrová instituce přestaly splňovat podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, a ve stanovené lhůtě nepřijaly nápravná opatření vyžadovaná příslušným orgánem;

   d) pokud centrální depozitář a určená úvěrová instituce závažně a soustavně porušují požadavky stanovené v tomto nařízení.

2. Před odnětím povolení konzultuje příslušný orgán o nutnosti odejmout povolení příslušné orgány uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) a orgány uvedené v čl. 58 odst. 1, s výjimkou případů, kdy je takové rozhodnutí naléhavě nezbytné.

3. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, příslušné orgány podle čl. 11 odst. 1 písm. a) a orgány uvedené v čl. 58 odst. 1 mohou kdykoli požádat příslušný orgán členského státu, v němž je centrální depozitář usazen, o prověření, zda centrální depozitář a určená úvěrová instituce stále splňují podmínky, za nichž bylo povolení uděleno.

4. Příslušný orgán může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo finanční nástroj.

Článek 56
Rejstřík centrálních depozitářů

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle článků 52, 54 a 55 musí být oznámena Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.

2. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zapíše do rejstříku, který je povinen zveřejnit na zvláštní internetové stránce podle čl. 19 odst. 3, tyto informace:

   a) název každého centrálního depozitáře, který byl předmětem rozhodnutí podle článků 52, 54 a 55;

   b) název každé určené úvěrové instituce;

   c) seznam bankovních doplňkových služeb, které má určená úvěrová instituce povoleno poskytovat účastníkům centrálního depozitáře.

3. Příslušné orgány oznámí Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, které instituce poskytují bankovní doplňkové služby podle požadavků vnitrostátního práva, do 90 dnů od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 57
Obezřetnostní požadavky vztahující se na úvěrové instituce určené k poskytování bankovních doplňkových služeb

1. Úvěrová instituce určená k poskytování bankovních doplňkových služeb poskytuje služby uvedené v příloze v oddíle C, na něž se vztahuje povolení.

2. Úvěrová instituce určená k poskytování bankovních doplňkových služeb dodržuje stávající a budoucí právní předpisy vztahující se na úvěrové instituce.

3. Úvěrová instituce určená k poskytování bankovních doplňkových služeb splňuje pro každý vypořádací systém následující zvláštní obezřetnostní požadavky k úvěrovému riziku spojenému s uvedenými službami:

   a) vytvoří spolehlivý rámec pro řízení odpovídajících úvěrových rizik;

b) často a pravidelně zjišťuje zdroje těchto úvěrových rizik, měří a sleduje odpovídající úvěrové expozice a používá vhodné nástroje k řízení těchto rizik;

c) odpovídající úvěrové expozice vůči jednotlivým dlužníkům plně zajišťuje kolaterálem a jinými srovnatelnými finančními zdroji;

d) pokud je k řízení příslušného úvěrového rizika nezbytné zajištění, přijímá pouze kolaterál s nízkým úvěrovým rizikem, rizikem likvidity a tržním rizikem;

e) stanoví a uplatňuje přiměřeně konzervativní srážky a limity koncentrace na hodnotu kolaterálu určeného k zajištění úvěrových expozic uvedených v písmenu c);

f) zavede právně závazná pravidla, aby kolaterál mohl být rychle prodán nebo zastaven, zejména v případě přeshraničního zajištění;

g) stanoví limity pro příslušné úvěrové expozice;

h) provádí analýzy a připravuje plány, jak řešit případné zbytkové úvěrové expozice, přijímá pravidla a postupy k realizaci těchto plánů;

i) poskytuje úvěry pouze účastníkům, kteří u ní mají peněžní účet;

j) zavede automatizovaný postup splacení vnitrodenních úvěrů a pomocí sankčních sazeb odrazuje od úvěrů přes noc.

4. Úvěrová instituce určená k poskytování bankovních doplňkových služeb splňuje pro každý vypořádací systém následující zvláštní obezřetnostní požadavky k riziku likvidity spojenému s uvedenými službami:

a) má spolehlivý rámec pro měření, sledování a řízení rizika likvidity u každé měny vypořádacího systému, pro kterou funguje jako zúčtovatel;

b) nepřetržitě sleduje úroveň držených likvidních aktiv a stanovuje hodnotu disponibilních likvidních aktiv s přihlédnutím k příslušným srážkám jejich ocenění;

c) neustále měří svou potřebu likvidity a riziko likvidity; při tom bere v úvahu riziko likvidity vyplývající ze selhání dvou účastníků, vůči nimž má největší expozice;

d) zmírňuje příslušná rizika likvidity pomocí zdrojů, jež jsou bezprostředně k dispozici, například dohod o předfinancování, a pokud to není možné, snaží se získat nezbytné úvěrové linky nebo podobné nástroje k pokrytí odpovídající potřeby likvidity pouze u institucí s přiměřeným rizikovým a tržním profilem a zjišťuje, měří a sleduje své riziko likvidity vyplývající ze vztahu s těmito institucemi;

e) stanoví a prosazuje vhodné limity koncentrace pro každého příslušného poskytovatele likvidity včetně své mateřské společnosti a dceřiných společností;

f) stanoví a ověřuje dostatečnost příslušných zdrojů pravidelnými a důkladnými zátěžovými testy;

g) provádí analýzy a připravuje plány, jak řešit případný nepokrytý nedostatek likvidity, a přijímá pravidla a postupy k realizaci těchto plánů;

h) její služby týkající se vnitrodenních úvěrů jsou podloženy přiměřenými zdroji s přinejmenším stejnou dobou splatnosti, mezi něž patří kapitál, peněžní vklady a dohody o půjčkách;

i) kde je to vhodné a možné, skládá příslušné peněžní zůstatky na vyhrazené účty u centrálních bank;

j) zajistí, aby mohla opakovaně použít kolaterál, které jí poskytl neplnící klient, s jeho informovaným souhlasem.

5. Evropský orgán pro bankovnictví vypracuje po konzultaci s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a s členy Evropského systému centrálních bank návrhy regulačních technických norem k upřesnění následujícího:

a) četnosti měření a sledování úvěrových expozic podle odst. 3 písm. b) a druhů nástrojů pro řízení rizik, které mají být používány k řízení rizik vyplývajících z těchto expozic;

b) toho, co představují srovnatelné finanční zdroje pro účely odst. 3 písm. c);

c) druhu kolaterálu, který lze považovat za kolaterál s nízkým úvěrovým rizikem, rizikem likvidity a tržním rizikem pro účely odst. 3 písm. d);

d) toho, co představují odpovídající srážky při ocenění pro účely odst. 3 písm. e) a odst. 4 písm. b);

e) limitů koncentrace pro hodnotu kolaterálu podle odst. 3 písm. e), pro úvěrové expozice podle odst. 3 písm. g) a pro poskytovatele likvidity podle odst. 4 písm. e);

f) toho, co představují odrazující sankční sazby pro účely odst. 3 písm. j);

g) podrobností týkajících se rámce pro sledování uvedeného v odst. 4 písm. b) a metodiky výpočtu hodnoty disponibilních likvidních aktiv pro účely odst. 4 písm. b) a měření potřeb likvidity a rizika likvidity uvedeného v odst. 4 písm. c);

h) toho, co představují zdroje, jež jsou bezprostředně k dispozici, a přiměřený rizikový a tržní profil pro účely odst. 4 písm. d);

i) četnosti, druhu a načasování zátěžových testů pro účely odst. 4 písm. f);

j) kritérií pro posuzování, kde je vhodné a možné složit peněžní zůstatky na účty u centrálních bank pro účely odst. 4 písm. i).

Evropský orgán pro bankovnictví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 58

Dohled nad úvěrovými institucemi určenými k poskytování bankovních doplňkových služeb

1. Příslušný orgán ve smyslu směrnice 2006/48/ES odpovídá za udělování povolení úvěrovým institucím poskytujícím bankovní doplňkové služby a dohled nad nimi za podmínek stanovených v uvedené směrnici a za jejich dodržování čl. 57 odst. 3 a 4 tohoto nařízení.

2. Příslušný orgán uvedený v článku 9 po konzultaci s příslušným orgánem uvedeným v odstavci 1 prověří a vyhodnotí alespoň jednou ročně, zda určené úvěrové instituce dodržují čl. 57 odst. 1 a zda jim všechna nezbytná ujednání mezi nimi a centrálním depozitářem umožňují splnit povinnosti stanovené v tomto nařízení.

3. V zájmu ochrany účastníků vypořádacích systémů, které provozuje, centrální depozitář zajistí, aby mu jím určená úvěrová instituce umožnila přístup ke všem nezbytným informacím pro účely tohoto nařízení, a jeho případné porušení oznámí příslušným orgánům uvedeným v odstavci 1 a v článku 9.

4. V zájmu jednotného, účinného a efektivního dohledu v Unii nad úvěrovými institucemi určenými k poskytování bankovních doplňkových služeb může Evropský orgán pro bankovnictví po konzultaci s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a členy Evropského systému centrálních bank vydávat pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Hlava V
Sankce

Článek 59
Správní sankce a opatření

1. Členské státy stanoví pravidla pro správní sankce a opatření, které se za okolností vymezených v článku 60 budou vztahovat na osoby odpovědné za porušení ustanovení tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

   Do 24 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost oznámí členské státy pravidla uvedená v prvním pododstavci Komisi a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy. Neprodleně také oznámí Komisi a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy všechny jejich následné změny.

2. Příslušné orgány musí být schopny uplatňovat správní sankce a opatření na centrální depozitáře, určené úvěrové instituce, členy jejich řídících orgánů a jiné osoby, které skutečně řídí jejich činnost, jakož i na jakékoli jiné právnické nebo fyzické osoby odpovědné za porušení právních předpisů.

3. Při výkonu svých sankčních pravomocí za okolností vymezených v článku 60 příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce a opatření povedou k žádoucím výsledkům tohoto nařízení, a koordinují svůj postup, aby se zabránilo možnému zdvojení a překrývání při uplatňování správních sankcí a opatření v přeshraničních případech v souladu s článkem 12.

Článek 60
Sankční pravomoci

1. Tento článek se vztahuje na následující ustanovení tohoto nařízení:

   a) poskytování služeb vymezených v příloze v oddílech A, B a C v rozporu s články 14, 23 a 52;

   b) získání povolení požadovaného podle článků 14 a 52 na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 1 písm. b) a v čl. 55 odst. 1 písm. b);

   c) nesplnění požadavku, aby centrální depozitář držel požadovaný kapitál, v rozporu s čl. 44 odst. 1;

   d) nesplnění organizačních požadavků na centrální depozitáře v rozporu s články 24 až 28;

   e) nedodržení pravidel chování centrálních depozitářů v rozporu s články 29 až 32;

f) nesplnění požadavků na služby centrálního depozitáře v rozporu s články 34 až 38;

g) nesplnění obezřetnostních požadavků na centrální depozitáře v rozporu s články 40 až 44;

h) nesplnění požadavků na propojení centrálních depozitářů v rozporu s článkem 45;

i) nekorektní odmítnutí centrálního depozitáře umožnit různé typy přístupu v rozporu s články 47 až 51;

j) nesplnění zvláštních obezřetnostních požadavků na určené úvěrové instituce týkajících se úvěrových rizik v rozporu s čl. 57 odst. 3;

k) nesplnění zvláštních obezřetnostních požadavků na určené úvěrové instituce týkajících se rizik likvidity v rozporu s čl. 57 odst. 4.

2. Aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů, mají příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem v případě porušení pravidel uvedeného v odstavci 1 pravomoc uložit alespoň tyto správní sankce a opatření:

a) veřejné oznámení, v němž je uvedena osoba odpovědná za porušení pravidel a povaha daného porušení;

b) příkaz osobě odpovědné za porušení pravidel, aby toto jednání ukončila a zdržela se jeho opakování;

c) odnětí povolení uděleného podle článků 14 a 52 v souladu s články 18 a 55;

d) odvolání členů řídících orgánů institucí odpovědných za porušení;

e) správní peněžité sankce do výše dvojnásobku zisku realizovaného následkem porušení pravidel, pokud jej lze stanovit;

f) v případě fyzické osoby správní peněžité sankce do výše 5 milionů EUR nebo 10 % celkového ročního příjmu dané osoby v předchozím kalendářním roce;

g) v případě právnické osoby správní peněžité sankce do výše 10 % celkového ročního obratu dané osoby v předchozím hospodářském roce; je-li podnik dceřinou společností mateřské společnosti, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat vyplývající z konsolidované účetní závěrky mateřského podniku na vrcholu skupiny v předchozím hospodářském roce.

3. Příslušné orgány mohou mít kromě pravomocí uvedených v odstavci 2 i jiné sankční pravomoci a mohou stanovit vyšší úrovně správních peněžitých sankcí, než jsou ty, které stanovuje daný odstavec.

4. Každá správní sankce nebo opatření uložené za porušení tohoto nařízení se zveřejňují bez zbytečného odkladu a obsahují přinejmenším údaje o druhu a povaze porušení a totožnost odpovědných osob, pokud však takové zveřejnění vážně neohrozí stabilitu

finančních trhů. V případě, že by zveřejnění zúčastněným stranám způsobilo nepřiměřenou újmu, zveřejní příslušné orgány opatření a sankce s anonymními údaji.

Při zveřejňování sankcí musí být dodržena základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů.

Článek 61
Účinné uplatňování sankcí

1. Při určování druhu a výše správní sankce nebo opatření berou příslušné orgány v úvahu následující kritéria:

   a) závažnost a délku trvání porušení pravidel;

   b) míru odpovědnosti odpovědné osoby;

   c) velikost a finanční sílu odpovědné osoby, kterou vyjadřuje celkový obrat odpovědné právnické osoby nebo roční příjem odpovědné fyzické osoby;

   d) význam realizovaného zisku nebo zamezené ztráty odpovědné osoby nebo ztrát třetích stran plynoucích z porušení pravidel, pokud je lze stanovit;

   e) úroveň spolupráce odpovědné osoby s příslušným orgánem, aniž by byla dotčena nutnost zajistit vrácení realizovaného zisku či zamezené ztráty;

   f) předchozí porušení pravidel odpovědnou osobou.

2. Příslušné orgány mohou vzít v úvahu i další faktory, pokud jsou specifikovány ve vnitrostátním právu.

Článek 62
Oznamování porušení pravidel

1. Členské státy zavedou účinné mechanismy, které motivují k oznamování porušení tohoto nařízení příslušným orgánům.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:

   a) zvláštní postupy pro přijímání oznámení o porušení pravidel a jejich prošetřování;

   b) přiměřenou ochranu pro osoby, které oznámí možné nebo skutečné porušení;

   c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která oznámí potenciální nebo skutečné porušení, i obviněné osoby v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;

   d) vhodný postup k zajištění práva obviněné osoby na obhajobu a vlastní vyjádření před přijetím konečného rozhodnutí, které se dané osoby týká, a

práva využít účinné prostředky nápravy před soudem proti jakémukoliv rozhodnutí nebo opatření, které se dané osoby týká.

Hlava VI
Akty v přenesené pravomoci, přechodná ustanovení, změny směrnice 98/26/ES a závěrečná ustanovení

Článek 63
Přenesení pravomocí

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 ohledně čl. 2 odst. 2, čl. 22 odst. 6, čl. 23 odst. 1, čl. 23 odst. 4, čl. 30 odst. 1, čl. 30 odst. 3, čl. 37 odst. 1, čl. 50 odst. 1, čl. 50 odst. 2, čl. 50 odst. 3, čl. 51 odst. 2 a čl. 51 odst. 3.

Článek 64
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.

2. Přenesení pravomocí uvedené v článku 63 je svěřeno Komisi na dobu neurčitou ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 63 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 63 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 65
Prováděcí pravomoci

Komise je zmocněna k přijímání prováděcích aktů podle čl. 23 odst. 6 a čl. 52 odst. 2 třetího pododstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 66 odst. 2.

Článek 66
Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES[25]. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Pokud Komise vykonává prováděcí pravomoci svěřené jí tímto nařízením, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 67
Přechodná ustanovení

1. Instituce, které byly oznámeny Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy jako centrální depozitáře za podmínek stanovených v čl. 19 odst. 4, požádají o všechna povolení nezbytná pro účely tohoto nařízení do dvou let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Do dvou let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost požádá centrální depozitář usazený ve třetí zemi buď o povolení od příslušného orgánu členského státu, v němž poskytuje své služby, jestliže má v úmyslu poskytovat služby na základě článku 14, nebo o uznání od Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, jestliže má v úmyslu poskytovat služby na základě článku 23.

3. Pokud ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost centrální depozitář usazený ve třetí zemi již poskytuje služby v členském státě v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu, je mu povoleno pokračovat v poskytování služeb, dokud mu není uděleno nebo zamítnuto povolení uvedené v článku 14 nebo uznání uvedené v článku 23.

4. Propojení mezi centrálním depozitářem usazeným ve třetí zemi a centrálními depozitáři povolenými v členských státech se připouští do doby, dokud není uděleno nebo zamítnuto povolení uvedené v článku 14 nebo uznání uvedené v článku 23.

Článek 68
Změna směrnice 98/26/ES

1. V čl. 2 písm. a) prvním pododstavci směrnice 98/26/ES se třetí odrážka nahrazuje tímto:

„- označená za systém, aniž jsou dotčeny jiné obecně použitelné přísnější podmínky stanovené vnitrostátním právem, a oznámená Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy členským státem, jehož právem se dohoda řídí, poté, co se členský stát ujistí o přiměřenosti pravidel systému.“

---

[25] Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Do šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost členské státy přijmou, zveřejní a sdělí Komisi opatření nezbytná pro dosažení souladu s ustanoveními odstavce 1.

Článek 69
Zprávy a posouzení

1. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy ve spolupráci s Evropským orgánem pro bankovnictví a orgány uvedenými v článcích 9 a 11 předloží Komisi roční zprávy, v nichž posoudí tendence, potenciální rizika a slabá místa a v případě potřeby doporučí preventivní nebo nápravná opatření pro trhy se službami, na něž se vztahuje toto nařízení. Zpráva obsahuje alespoň:

   a) posouzení efektivnosti vypořádání domácích a přeshraničních operací za jednotlivé členské státy na základě počtu a objemu selhání vypořádání, objemu sankcí uvedených v čl. 7 odst. 4, počtu a objemu náhradních koupí uvedených v čl. 7 odst. 4 a jiných vhodných kritérií;

   b) posouzení se stanovením rozsahu vypořádání, které neprobíhá ve vypořádacích systémech provozovaných centrálními depozitáři, na základě počtu a objemu obchodů a jiných vhodných kritérií;

   c) posouzení přeshraničního poskytování služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, na základě počtu a druhů propojení centrálních depozitářů, počtu zahraničních účastníků vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři, počtu a objemu obchodů, na nichž se podílejí tito účastníci, počtu zahraničních emitentů evidujících cenné papíry v centrálním depozitáři podle článku 47 a jiných vhodných kritérií.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 pokrývají vždy kalendářní rok a jsou předkládány Komisi před 30. dubnem následujícího kalendářního roku.

Článek 70

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Článek 5 se použije ode dne 1. ledna 2015.

3. Čl. 3 odst. 1 se použije ode dne 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7.3.2012.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda / předsedkyně	*předseda / předsedkyně*

PŘÍLOHA

Seznam služeb

Oddíl A
Základní služby centrálního depozitáře

1. Prvotní zaevidování cenných papírů v knihovacím systému („služba registrace“);

2. Vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni („služba centrální evidence“);

3. Provozování vypořádacího systému („služba vypořádání“)

Oddíl B
Nebankovní doplňkové služby centrálního depozitáře

Služby poskytované centrálními depozitáři na podporu bezpečnosti, efektivnosti a transparentnosti trhů s cennými papíry, mezi něž patří:

1. Služby související s vypořádáním, například:

   a) organizování mechanismu pro půjčky cenných papírů jako prostředník mezi účastníky vypořádacího systému;

   b) poskytování služeb správy zajištění jako prostředník pro účastníky vypořádacího systému;

   c) párování příkazů k vypořádání, směrování příkazů, potvrzování obchodů, ověřování obchodů.

2. Služby související s registrací a centrální evidencí, například:

   a) služby týkající se seznamů akcionářů/podílníků;

   b) spouštění zpracování úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech, včetně služeb v oblasti daní, valných hromad a poskytování informací;

   c) služby pro nové emise včetně přidělování kódů ISIN a podobných kódů a jejich správy;

   d) směrování a zpracování příkazů, výběr a zpracování poplatků a související podávání zpráv.

3. Vedení účtů cenných papírů v souvislosti s vypořádáním, správou zajištění a jinými doplňkovými službami.

4. Jakékoli jiné služby, například:

   a) poskytování všeobecných služeb správy zajištění jako prostředník;

   b) zajišťování výkaznictví pro účely regulace;

   c) poskytování údajů a statistik institucím pro průzkum trhu/statistickým úřadům;

d) poskytování služeb IT.

Sekce C
Bankovní doplňkové služby

1. Bankovní služby účastníkům vypořádacího systému související s vypořádáním, například:

   a) vedení peněžních účtů;

   b) přijímání hotovostních vkladů;

   c) poskytování hotovostních úvěrů;

   d) půjčky cenných papírů.

2. Bankovní služby související s jinými základními nebo doplňkovými službami uvedenými v oddílech A a B, například:

   a) vedení peněžních účtů pro vypořádání a přijímání hotovostních vkladů od majitelů účtů cenných papírů;

   b) půjčky cenných papírů majitelům účtů cenných papírů;

   c) bankovní služby usnadňující zpracování úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech, například:

      – i) převody plateb investorům a vyplácení splatných cenných papírů;

      – ii) převody splatných daní za investory.

PŘÍLOHA

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB

1.3. Povaha návrhu/podnětu

1.4. Cíle

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

2.2. Systém řízení a kontroly

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.4. Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem

3.2.5. Příspěvky třetích stran

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB[26]

Vnitřní trh – finanční trhy

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☒ Návrh/podnět se týká **nové akce**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**[27]

☐ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přesměrované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Zvýšit bezpečnost a efektivnost finančních trhů; posílit vnitřní trh s finančními službami

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifické cíle:

Na základě výše uvedených obecných cílů jsou stanoveny tyto specifické cíle:

- zvýšit bezpečnost přeshraničního vypořádání
- zvýšit efektivnost přeshraničního vypořádání
- zajistit rovné podmínky pro poskytování služeb centrálních depozitářů

---

26 ABM: řízení podle činností (Activity-Based Management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (Activity-Based Budgeting).

27 Uvedené v čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Návrh se zaměřuje na:

- zvýšení bezpečnosti a efektivity vypořádání harmonizací vypořádacích lhůt a zajištěním, aby velká většina převoditelných cenných papírů byla vydávána v zaknihované podobě
- zlepšení disciplíny při vypořádání vytvořením vhodného a harmonizovaného rámce pro prevenci a řešení selhání vypořádání
- vhodnou regulaci všech centrálních depozitářů působících v EU
- zajištění jednotnosti požadavků na centrální depozitáře a koordinace dohledu ze strany vnitrostátních regulačních orgánů
- snížení nákladů investorů na přeshraniční vypořádání
- poskytnutí větší možnosti volby pro emitenty i investory rozšířením přístupu k centrálním depozitářům
- zlepšení rovných podmínek pro konkurenci v oblasti služeb centrálních depozitářů, což může vést ke zvýšení kvality a snížení poplatků za služby centrálních depozitářů pro emitenty a investory

1.4.4. Ukazatele výsledků a dopadů

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

- Zpráva hodnotící efektivnost vypořádání na každém trhu EU. Ukazatele by mohly zahrnovat počet selhání vypořádání a objem dotčených obchodů (v členění na domácí a přeshraniční obchody), objem sankcí pro centrální depozitáře, počet případů náhradní koupě a počet případů pozastavení členství v důsledku soustavného selhávání při vypořádání.
- Zpráva měřící objem stížností účastníků trhu na společnosti, jejímž účelem je posoudit, zda harmonizace vypořádacích lhůt vedla ke zvýšení efektivity úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech.
- Zpráva měřící internalizaci vypořádání uschovateli mimo vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři. Tyto informace jsou důležité z hlediska systémového rizika a pomáhají posoudit, zda by v tomto ohledu mohl být nezbytný zásah EU.
- Zpráva posuzující, zda narůstá přeshraniční činnost. Ukazatele by mohly zahrnovat počet propojení centrálních depozitářů, počet zahraničních účastníků centrálních depozitářů, objem obchodů pro zahraniční účastníky a počet emitentů přicházejících k zahraničním centrálním depozitářům.

- Zpráva analyzující ceny v EU za základní služby centrálních depozitářů, například za vypořádání a úschovu u přeshraničních a tuzemských obchodů.

- Průzkum mezi centrálními depozitáři, emitenty a dalšími subjekty tržní infrastruktury za účelem posouzení, do jaké míry přijatá opatření odstranila překážky přístupu, nebo zda překážky (praktické nebo právní povahy) stále přetrvávají.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Uplatňování nařízení v členských státech by mělo mít tyto výsledky:

- vypořádací lhůty by byly sladěny

- velká většina převoditelných cenných papírů by byla vydávána v zaknihované podobě

- disciplína při vypořádání by se zvýšila vytvořením vhodného a harmonizovaného rámce pro prevenci a řešení selhání vypořádání

- všechny depozitáře působící v EU by byly vhodným způsobem regulovány na základě stejného souboru požadavků

- udělování povolení a dohled nad centrálními depozitáři by byly sladěny a zlepšila by se koordinace mezi vnitrostátními regulačními orgány

- přístup (emitentů, jiných centrálních depozitářů a dalších subjektů tržní infrastruktury) k centrálním depozitářům a přístup centrálních depozitářů (k jiným centrálním depozitářům a dalším subjektům tržní infrastruktury) by se zvýšil a podmínky přístupu by byly sladěny

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

- Finanční trhy jsou ze své podstaty přeshraniční povahy a to se stále více projevuje ve skutečnosti. Z tohoto důvodu by účinnost nápravných opatření prováděných autonomně a nekoordinovaně jednotlivými členskými státy pravděpodobně byla v přeshraničním kontextu velmi nízká.

- Systémová povaha centrálních depozitářů a jejich rostoucí propojení v Evropě vyžaduje koordinovaný přístup.

- Související aspekty jsou upraveny ve stávajících *acquis communautaire*, zejména ve směrnici o dohodách o finančním zajištění, směrnici o neodvolatelnosti zúčtování, směrnici o trzích finančních nástrojů (MiFID), směrnici o kapitálových požadavcích, jakož i v možné budoucí směrnici o právu cenných papírů. Jakýkoli nový návrh by musel být v naprostém souladu s těmito opatřeními EU. Toho lze nejlépe dosáhnout společným úsilím.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Centrální depozitáře jsou instituce důležité pro finanční trhy, neboť zajišťují evidenci a úschovu cenných papírů a provozují systémy, kterými se zabezpečuje vypořádání obchodů s cennými papíry, což znamená faktické dodání cenných papírů proti penězům. Vedle obchodních systémů, centrálních protistran a registrů obchodních údajů jsou centrální depozitáře důležitými subjekty infrastruktury finančního trhu. Obchodní systémy jsou regulovány směrnicí o trzích finančních nástrojů (MiFID) a ústřední protistrany a registry obchodních údajů budou také regulovány na úrovni EU, jakmile bude návrh nařízení o derivátových transakcích, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů schválen Evropským parlamentem a Radou a vstoupí v platnost. Směrnice MiFID se používá od listopadu 2007 a vedla k větší konkurenci mezi systémy pro obchodování s finančními nástroji a k většímu výběru pro investory z hlediska poskytovatelů služeb a dostupných finančních nástrojů.

1.5.4. Provázanost a možná synergie s dalšími relevantními nástroji

Některé otázky již řeší stávající právní předpisy Unie. Například vypořádací systémy jsou již definovány ve směrnici 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry[28] a směrnice 2004/39/ES (MiFID) stanoví určitá pravidla přístupu účastníků trhu k vypořádacímu systému podle své volby. Další otázky jsou zahrnuty do návrhů Komise. Například návrh Komise týkající se krátkého prodeje a některých aspektů swapů úvěrového selhání se zabývá rovněž disciplínou při vypořádání obchodů s některými kategoriemi finančních nástrojů a návrh Komise týkající se derivátových transakcí, ústředních protistran a registrů obchodních údajů stanoví pravidla pro clearing, což je proces úzce související s vypořádáním. Navrhované nařízení je s těmito dokumenty Unie v souladu.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ **Časově omezený** návrh/podnět

– ☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– ☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

☒ **Časově neomezený** návrh/podnět

– Provádění s obdobím rozběhu od roku 2013 do roku 2015,

– poté plné fungování.

[28] Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

1.7. Předpokládaný způsob řízení[29]

☐ **Přímé centralizované řízení** Komisí

☐ **Nepřímé centralizované řízení**, při kterém jsou úkoly plnění rozpočtu svěřeny:

– ☐ výkonným agenturám

– ☒ subjektům zřízeným Společenstvími[30]

– ☐ vnitrostátním veřejnoprávním subjektům / subjektům pověřeným výkonem veřejné služby

– ☐ osobám pověřeným prováděním zvláštních opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označeným v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Decentralizované řízení** s třetími zeměmi

☐ **Společné řízení** s mezinárodními organizacemi (***upřesněte***)

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky".

Poznámky

-

[29] Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

[30] Uvedené v článku 185 finančního nařízení.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Článek 81 návrhu nařízení o zřízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy stanoví, že do tří let od skutečného zahájení provozu tohoto orgánu musí být vyhodnoceny zkušenosti získané z jeho fungování. Za tím účelem zveřejní Komise souhrnnou zprávu a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

V rámci návrhu na reformu systému finančního dohledu v EU bylo vypracováno posouzení dopadů jako průvodní dokument k návrhům nařízení o zřízení Evropského orgánu pro bankovnictví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy.

Na základě tohoto předloženého návrhu se počítá se zavedením dodatečného zdroje pro Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, aby tento orgán mohl uplatňovat své pravomoci a především naplnit svou úlohu při:

- harmonizaci a zkvalitnění režimu pro disciplínu při vypořádání tím, že zajistí sladění monitorování a oznamování případů selhání vypořádání a vypracuje normy pro opatření k prevenci a řešení selhání vypořádání
- harmonizaci a koordinaci pravidel pro centrální depozitáře tím, že vypracuje normy
- posílení a zajištění jednotného uplatňování vnitrostátních regulačních pravomocí tím, že vydá pokyny pro spolupráci mezi orgány a vypracuje normy, kterými se podrobněji stanoví obsah žádosti o povolení a informace, které mají být poskytnuty příslušným orgánům a které si mají orgány vzájemně sdělovat pro účely dohledu
- koordinaci a harmonizaci podmínek přístupu uděleného podnikům ze třetích zemí
- harmonizaci a koordinaci pravidel pro přístup účastníků, emitentů a jiných centrálních depozitářů k centrálním depozitářům a pro přístup mezi centrálními depozitáři a dalšími subjekty tržní infrastruktury

Bez uvedeného zdroje by nebylo možné zajistit včasné a účinné plnění úlohy tohoto orgánu.

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

Systémy řízení a kontroly stanovené v nařízení o Evropském orgánu pro cenné papíry a trhy se použijí i na jeho úlohu v rámci tohoto návrhu.

O konečném souboru ukazatelů pro posuzování výsledků Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy rozhodne Komise při realizaci prvního požadovaného vyhodnocení. Pokud jde o konečné posouzení, budou kvantitativní ukazatele stejně důležité jako kvalitativní důkazy shromážděné během konzultací. Hodnocení se bude opakovat každé tři roky.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jiné protiprávní činnosti se na Evropský orgán pro cenné papíry a trhy bez jakéhokoli omezení uplatňují ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy přistoupí k interinstitucionální dohodě uzavřené dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme odpovídající ustanovení platná pro všechny své pracovníky.

Rozhodnutí o financování a z nich plynoucí dohody a prováděcí nástroje výslovně stanoví, že Účetní dvůr a Evropský úřad pro boj proti podvodům mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

- Stávající výdajové rozpočtové linie

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdaje	Příspěvek			
	číslo [název… … … … … … … … … … … … …]	RP/NRP (31)	zemí ESVO[32]	kandidátských zemí[33]	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	12.0404.01 [ESMA – dotace podle hlav 1 a 2 (Lidské zdroje a správní výdaje)]	RP	ANO	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové linie, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

-

31 RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.
32 ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.
33 Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	1A	Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost

GŘ: MARKT			Rok **2013**[34]	Rok **2014**	Rok **2015**					**CELKEM**
• Operační prostředky										
12.0404.01	Závazky	(1)	0,385	0,354	0,354					**1,093**
	Platby	(2)	0,385	0,354	0,354					**1,093**
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[35]										
Číslo rozpočtové linie		(3)								
CELKEM prostředky pro GŘ MARKT	Závazky	=1+1a +3	0,385	0,354	0,354					**1,093**
	Platby	=2+2a +3	0,385	0,354	0,354					**1,093**
• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	0,385	0,354	0,354					**1,093**
	Platby	(5)	0,385	0,354	0,354					**1,093**
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky z OKRUHU 1A víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	0,385	0,354	0,354					**1,093**
	Platby	=5+ 6	0,385	0,354	0,354					**1,093**

[34] Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

[35] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé linie „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Poznámky:

Výše uvedené operační prostředky se týkají specifických úkolů přidělených podle tohoto návrhu Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA):

1) Úkoly týkající se disciplíny při vypořádání (dvě regulační normy, jedny pokyny a úkoly spojené s evidencí)

Cílem těchto opatření je zavést důsledné monitorování a oznamování případů selhání vypořádání a snížit jejich počet pomocí přísných preventivních a sankčních opatření.

ESMA bude muset vypracovat návrhy dvou regulačních technických norem týkajících se opatření k prevenci selhání vypořádání, monitorovacích nástrojů pro zjišťování pravděpodobného selhání, opatření k jejich řešení a podrobných charakteristik systému monitorování a oznamování případů selhání.

ESMA bude muset rovněž vydat pokyny pro orgány k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování opatření k prevenci a řešení selhání vypořádání.

ESMA bude také shromažďovat příslušné údaje o selhání vypořádání od příslušných orgánů.

2) Úkoly týkající se povolování centrálních depozitářů a dohledu nad nimi (tři regulační normy, čtyři prováděcí normy, jedny pokyny, úkoly spojené s evidencí a stálé úkoly)

Cílem těchto opatření je zavést jednotný rámec pro povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi a prohloubit spolupráci mezi orgány. To by mělo mimo jiné omezit regulační zátěž pro centrální depozitáře při přeshraničních operacích.

ESMA bude muset vypracovat návrhy tří regulačních technických norem a čtyř prováděcích technických norem týkajících se obsahu žádostí o povolení, informací poskytovaných centrálními depozitáři příslušným orgánům, informací vzájemně sdělovaných mezi orgány pro účely dohledu a spolupráce mezi domovskými a hostitelskými orgány.

ESMA bude muset vypracovat návrh pokynů za účelem jednotné, účinné a efektivní spolupráce mezi orgány při různých posuzováních nutných pro uplatňování tohoto nařízení.

ESMA bude muset vést podrobný rejstřík s údaji o činnosti centrálních depozitářů v Unii, do něhož se bude zapisovat název povoleného centrálního depozitáře a jím provozovaných vypořádacích systémů, poskytované služby, odpovědné orgány, centrální depozitáře ze třetích zemí atd.

ESMA bude hrát významnou úlohu ve vztahu k centrálním depozitářům ze zemí mimo EU, které zamýšlejí v Unii zřídit pobočku nebo poskytovat služby bez zřízení pobočky nebo zřídit propojení s centrálním depozitářem v Unii. ESMA bude muset především posoudit, zda takový centrální depozitář podléhá účinnému povolování a dohledu ve své domovské zemi, a bude muset uzavřít dohodu o spolupráci s příslušnými orgány v této zemi.

ESMA bude mít také řadu dalších stálých úkolů, například zasahovat v případě neshody mezi domovskými a hostitelskými orgány a přijímat informace v případě naléhavých situací.

3) Úkoly týkající se požadavků na centrální depozitáře (osm regulačních norem, dvě prováděcí normy, jedny pokyny, stálé úkoly)

Cílem těchto opatření je zavést sladěné požadavky na centrální depozitáře, pokud jde o otázky jejich organizace, správy a řízení, pravidla chování, služby a obezřetnostní rámec. To by mělo vést k bezpečnějšímu prostředí pro poskytování služeb centrálních depozitářů a dále snížit regulační zátěž pro centrální depozitáře při přeshraničních operacích.

ESMA bude muset vypracovat návrhy osmi regulačních technických norem a dvou prováděcích technických norem k upřesnění určitých podrobností v souvislosti s řadou regulačních požadavků na centrální depozitáře, zejména pokud jde o organizační otázky, vedení evidence, přístup účastníků, sesouhlasení účtů cenných papírů, oddělení účtů cenných papírů, neodvolatelnost vypořádání, snižování operačního rizika, kapitálové požadavky a propojení centrálních depozitářů.

ESMA bude muset rovněž vydat pokyny týkající se pravidel a postupů centrálních depozitářů při řešení selhání účastníka.

ESMA bude mít rovněž stálé úkoly vyplývající z jeho pravomoci zasáhnout v případě neshody mezi orgány v otázkách přístupu účastníků k centrálnímu depozitáři.

4) Úkoly týkající se požadavků na přístup (tři prováděcí normy, stálé úkoly)

Cílem těchto opatření je zvýšit efektivnost tím, že emitenti a investoři získají možnost přístupu k centrálnímu depozitáři podle své volby.

ESMA bude muset vypracovat návrh tří prováděcích technických norem týkajících se postupu pro přístup emitentů k centrálním depozitářům, mezi centrálními depozitáři navzájem a mezi centrálními depozitáři a dalšími subjekty tržní infrastruktury.

ESMA bude mít také stálé úkoly vyplývající z jeho pravomoci zasáhnout v případě neshody mezi orgány v otázkách přístupu.

5) Úkoly týkající se monitorování a vyhodnocení návrhu (dvě roční zprávy)

ESMA bude muset vypracovat dvě roční zprávy, přičemž jedna bude posuzovat efektivnost vypořádání na každém trhu v EU na základě standardizovaných zpráv o selhání vypořádání od subjektů na trhu a druhá se zaměří na to, zda se rozvíjí přeshraniční činnost na základě údajů evidovaných v rejstříku vedeném tímto orgánem.

Okruh víceletého finančního rámce	**5**	„Správní výdaje“

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**					**CELKEM**
GŘ: MARKT									
• Lidské zdroje		0	0	0					
• Ostatní správní výdaje		0	0	0					
GŘ MARKT CELKEM	Prostředky	0	0	0					
CELKEM prostředky z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	0	0	0					

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		Rok **2013**[36]	Rok **2014**	Rok **2015**					**CELKEM**
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0,385	0,354	0,354					**1,093**
	Platby	0,385	0,354	0,354					**1,093**

[36] Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Specifické cíle návrhu jsou uvedeny v bodu 1.4.2. Bude jich dosaženo prostřednictvím navrhovaných legislativních opatření, jež mají být provedena na vnitrostátní úrovni, a prostřednictvím činnosti Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy. Jednotlivým operačním cílům není možné přiřadit konkrétní číselně vyjádřené výsledky, úloha Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a jeho přínos k dosažení cílů návrhu jsou podrobně popsány v oddíle 3.2.1.

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití správních prostředků
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití správních prostředků, jak je vysvětleno dále:

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

– ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů

– ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Poznámka:

Návrh nevyžaduje od GŘ MARKT žádné další lidské ani administrativní zdroje. Pro plnění úkolů spojených s návrhem budou postačovat zdroje používané v současnosti v souvislosti se směrnicí 1997/9/ES.

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

– ☐ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

– ☒ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Návrh stanoví zvláštní úkoly, jejichž prováděním je pověřen Evropský orgán pro cenné papíry a trhy. To si vyžádá další zdroje v rámci rozpočtové linie 12.0404.

– ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce[37].

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

– ☐ Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

– ☒ Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

	Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**					Celkem
Členské státy prostřednictvím vnitrostátních orgánů dohledu v rámci EU (*)	0,577	0,531	0,531					1,639
Spolufinancované prostředky CELKEM	0,577	0,531	0,531					1,639

* Odhad vychází ze stávajícího mechanismu financování uvedeného v nařízení o Evropském orgánu pro cenné papíry a trhy (členské státy 60 %, Společenství 40 %).

[37] Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
  - ☐ dopad na vlastní zdroje
  - ☐ dopad na různé příjmy

Příloha k legislativnímu finančnímu výkazu k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES

Náklady související s úkoly, které má plnit Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, byly odhadnuty u lidských zdrojů (hlava 1) v souladu s klasifikací nákladů použitou v návrhu rozpočtu tohoto orgánu na rok 2012 předloženém Komisi.

Návrh Komise obsahuje ustanovení, aby Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracoval 13 regulačních technických norem a 9 prováděcích technických norem, které by měly zajistit, aby ustanovení vysoce technické povahy byla v celé EU uplatňována jednotně. Kromě toho bude muset Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vypracovat troje pokyny, zejména na podporu efektivní a účinné spolupráce mezi orgány, a dvě roční zprávy o sledování a hodnocení účinnosti tohoto nařízení, a dále povede rejstřík centrálních depozitářů a bude mít řadu dalších stálých úkolů.

Pokud jde o načasování, předpokládá se, že nařízení vstoupí v platnost na počátku roku 2013, a proto jsou dodatečné zdroje pro Evropský orgán pro cenné papíry a trhy požadovány od roku 2013. S dodatečnými personálními zdroji se počítá pouze pro technické normy, pokyny a zprávy, které má orgán vypracovat, u ostatních stálých úkolů, například u uznávání centrálních depozitářů ze zemí mimo EU a mediace mezi orgány, se předpokládá, že budou zvládány se stávajícími personálními kapacitami. Pokud jde o povahu pozic, úspěšné a včasné odevzdání nových technických norem bude vyžadovat konkrétně další odborné referenty v oblasti politiky, práva a posuzování dopadů.

Při posouzení dopadu na počet plných pracovních úvazků, jež jsou zapotřebí k vypracování technických norem, pokynů a zpráv, se vycházelo z těchto předpokladů:

- Jeden referent pro oblast politiky vypracuje v průměru pět technických norem za rok a zároveň může vypracovat související pokyny nebo zprávy. To znamená, že jsou zapotřebí čtyři referenti pro oblast politiky.

- Pro výše uvedené technické normy je zapotřebí jeden referent pro oblast posuzování dopadů.

- Pro výše uvedené technické normy a pokyny je zapotřebí jeden referent pro oblast práva.

To znamená, že od roku 2013 je zapotřebí dalších šest plných pracovních úvazků.

Předpokládá se, že tyto nové plné pracovní úvazky budou zachovány i v letech 2014 a 2015, protože normy budou pravděpodobně dokončeny až v roce 2014 a v roce 2015 budou možná požadovány změny.

Další předpoklady:

- na základě rozložení plných pracovních úvazků v návrhu rozpočtu na rok 2012 se předpokládá, že dodatečných 6 plných pracovních úvazků budou představovat 4 dočasní zaměstnanci (74 %), 1 přidělený národní odborník (16 %) a 1 smluvní zaměstnanec (10 %);

- průměrné roční mzdové náklady u různých kategorií zaměstnanců vycházejí z pokynů GŘ BUDG;

- mzdový koeficient pro Paříž činí 1,27;

- náklady na vzdělávání se odhadují na 1 000 EUR na pracovníka na plný pracovní úvazek za rok;

- předpokládané náklady na služební cesty činí 10 000 EUR, přičemž odhad vychází z návrhu rozpočtu na rok 2012 pro služební cesty na daný počet zaměstnanců;

- předpokládané náklady související s náborem (cestovné, hotel, lékařská prohlídka, příspěvky na zařízení a jiné příspěvky, náklady na stěhování atd.) činí 12 700 EUR, přičemž odhad vychází z návrhu rozpočtu na rok 2012 pro nábor daného počtu nových zaměstnanců.

Způsob výpočtu zvýšení požadovaného rozpočtu na příští tři roky je uveden podrobněji v níže uvedené tabulce. Ve výpočtu se odráží skutečnost, že z rozpočtu Společenství se financuje 40 % nákladů.

Druh nákladů	**Výpočet**	**Částka (v tisících)**			
		2013	**2014**	**2015**	**Celkem**
Hlava 1: Náklady na lidské zdroje					
11 Platy a příspěvky					
- z toho dočasní zaměstnanci	=4*127*1,27	645	645	645	1,935
- z toho vyslaní národní odborníci	=1*73*1,27	93	93	93	278
- z toho smluvní zaměstnanci	=1*64*1,27	81	81	81	244
12 Náklady spojené s náborem	=6*12,7	76			76
13 Náklady na služební cesty	=6*10	60	60	60	180
15 Odborné vzdělávání	=6*1	6	6	6	18
Celkem hlava 1: Náklady na lidské zdroje		961	885	885	2,732
- z toho příspěvek Společenství (40 %)		385	354	354	1,093
- z toho příspěvek členských států (60 %)		577	531	531	1,639

V následující tabulce je uveden navrhovaný plán pracovního zařazení daných čtyř dočasných zaměstnanců:

Funkční skupina a platová třída	**Dočasná místa**
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	1
Celkem AD	**4**